

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-19

פרוטוקולים: 05567612

פרוטוקול

מישיבת מליאת ועדת הבחירות המרכזית
יום חמישי, ז' בטבת התשע"ג (20 בדצמבר 2012), שעה 09:00

סדר היום:

1. דיון בבקשות לקבוע כי רשימת המועמדים "עוצמה לישראל" בראשות אריה אלדד ומיכאל בן-ארי מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-19:
 - א. בקשת ארץ חדשה – החזית למלחמה בשלטון ההון - פ"ר 7/19.
 - ב. בקשת חברי הכנסת מוחמד ברכה, חנה סוייד, דב חנין ועפו אגבאריה-פ"ר 8/19.
 - ג. בקשת המטה למאבק בגזענות בישראל – פ"ר 9/19.
 - ד. בקשת חברי הכנסת ג'מאל זחאלקה, חנין זועבי, ד"ר באסל ג'טאס וג'ומעה זבארגה - פ"ר 10/19
 - ה. בקשת אורן פסטרנק - פ"ר 11/19.
2. דיון בבקשה לקבוע כי רשימות המועמדים ש"ס – התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה, ויהדות התורה המאוחדת והשבת, מנועות מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-19:
 - א. בקשת ד"ר לורה ורטון חברת מועצת העיר ירושלים – פ"ר 12/19.

משתתפים:

יושב-ראש הוועדה השופט אליקים רובינשטיין
יהודה אבידן
זהבה אילני
ישעיהו אתגר
איתמר בן-גביר
אורי בנק
דליה בקר
ליאור גבאי
אביגדור הדר
דוד הרשקוביץ
יגאל הררי
אברהם ובר
עלאא מחאגינה
אשר מייבסקי
יעקב מצא
נתן נתנזון
אוסמה סעדי
איציק עובדיה
נדב עשהאל
יהושע פולק
סהר פינטו
חיים פרוימוביץ
חה"כ יובל צלנר
חה"כ דוד רותם
אורית רימוק

נוכחים:

מנכ"לית ועדת הבחירות המרכזית אורלי עדס
אהוד שיל"ית – יועמ"ש לוועדה
איילת פישמן - סגנית ליועץ המשפטי לוועדת הבחירות

עו"ד דין ליבנה – עוזר היועמ"ש
ברק גליקמן – עוזר יו"ר הוועדה
עמרי שניידר – עוזר מנכ"לית הוועדה
גיורא פורדס – דובר הוועדה

היועץ המשפטי לממשלה:

מוזמנים:

ענר הלמן
נחי בן אור
נטע אורן
ערין ספדי
רועי שויקה
ליאור וייס בנסקי
אלון מאור
עמיחי וסרטיל
תומר ויסמן
דביר צמח
מוריה קיסילוב
ליאור גרינהויז
לירון הופפלד

באי כוח המבקשים והמשיבים:

חה"כ אריה אלדד - פ"ר 7/19, 8/19, 9/19, 10/19, 11/19
חה"כ מיכאל בן-ארי - פ"ר 7/19, 8/19, 9/19, 10/19, 11/19
חה"כ מוחמד ברכה - פ"ר 8/19
חה"כ חנא סוייד - פ"ר 8/19
דקל דוד עוזר - פ"ר 7/19
עינת הורביץ - פ"ר 9/19
אורן פסטרנק - פ"ר 11/19
מרטין קיאל - פ"ר 11/19
חנה קהת - פ"ר 12/19
עדי שטיין - פ"ר 12/19

חנה כהן
רונית יצחק

קצרנית:

דיון בבקשות לקבוע כי רשימת המועמדים "עוצמה לישראל" בראשות אריה אלדד ומיכאל בן-ארי מנועה מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-19:

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

בוקר טוב, אנחנו פותחים את הישיבה. על סדר היום: בקשות לקבוע כי רשימת "עוצמה לישראל" מנועה מלהשתתף בבחירות. נתחיל עם הבקשה של "ארץ חדשה". מר עוזר, בבקשה, 15 דקות.

דקל דוד עוזר:

אדוני היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, פתחתי את כתב התשובה של הרשימה ואני רואה בפתח שמצטטים פתגמים שמסבירים למה צריך לאפשר את חופש הביטוי. הם מסבירים שאם לא מאפשרים לאדם חופש ביטוי, הוא מוצא דרכים אחרות להתבטא. כלומר, פתיח התשובה מתחיל בכך שרשימת "עוצמה לישראל" ובאי כוחה מאיימים עלינו בטרור ובאלימות אם הבקשה הזאת תתקבל.

איתמר בן-גביר:

תקרא את הדברים של סמי סמוכה.

דקל דוד עוזר:

אנחנו רואים דמעות תנין מאותם אנשים שרק אתמול ביקשו, מאותם טיעונים, לפסול רשימות אחרות, ובאותם טיעונים שהם מתגוננים התגוננו רשימות אחרות, אבל הם לא קיבלו אותם.

אני רוצה לספר לכם סיפור. לפני יותר מ-90 שנה קמה במצרים תנועה שנקראת "האחים המוסלמים". תנועה זו ביקשה לבסס תודעה לפיה האסלאם היא הדת העליונה ואין כך זכות לשום בן דת אחרת, אלא להיות נאמן לבעל העולם המוסלמי. גם בישראל יש לנו את "האחים היהודים" שמביאים לתפיסה תרבותית של עליונות היהודים. אנחנו יודעים איך קראו להם בעבר. הדרישה הזאת קובעת שרק יהודי יכול להיות בעל קניין וערבי יכול להיות בעל נאמנות. זו תפיסה מפלה וגזענית, מהסיבה הפשוטה: אדם לא בוחר את דתו, אדם נולד לתוך דתו. לכן אין אפשרות להפלות אדם לפי דתו. העניין הזה גם קבוע בחוק.

עמדתנו היא שהרשימה של "פרחי כהנא" לא רק תומכת בעמדה הזאת של עליונות היהודים – והעמדה הזאת עולה בפירוש מהמצע ומהאמירות שלהם – ולכן רשימה זו היא רשימת טרור שתומכת בדרכי טרור ובפעולות טרור כלפי הציבור הישראלי. לא רק הציבור הערבי, אלא כל הציבור הישראלי שלא מסכים עם דרכם.

שימו לב שבכל התגובה הארוכה שקיבלנו אין התייחסות לאחד הסרטונים מהפגנה בתל-אביב. בסרטון הזה רואים את מר בן-ארי, מהבכירים ברשימה, נואם בהפגנה שבה הוא קרא למחוק את עזה – "לא מספיק לנו 200 הרוגים, אנחנו רוצים 2,000 הרוגים" וכן קריאות דומות. הקריאות האלה מלמדות על החשיבות האפסית שהחבורה הזאת מייחסת לחיים של לא יהודים.

זה מילא. למה אני אומר שזה מילא? כי הרי גם פה, בוועדה הנכבדת, יש לא מעט אנשים שחושבים כך. אני אפילו רואה פה אנשים שהיו צריכים לפסול את עצמם ובכל זאת מרשים לעצמם לשבת בוועדה. אני חושב שחלק מכם בוודאי יתמוך בזה, בגלל שהאנשים האלה עושים לכם את העבודה. אתם מרגישים שיופי, סוף סוף יש את האנשים שאומרים את הדברים האלה. הבעיה שלנו היא לא עם העניין הזה של שנהא כלפי האחר, אלא עם ההסתה כלפי העם היהודי שיושב בארצו.

כל התחלה וכל משפט שלהם מתחיל בקריאות קוד, כמו "כל השמאלנים החוצה", "כל השמאלנים הבוגדים", "שמאלנים לעזה", "העם דורש שמאלנים לגרש". הם חוזרים על הקריאות בכל הפגנה ובכל מקום שהם מגיעים אליו.

איתמר בן-גביר :

מי אמר את זה? תן ציטוטים.

דקל דוד עוזר :

אני מבקש להסתכל בסרטון שהפניתי אליו. בן-ארי, בכבודו ובעצמו אמר את זה, ואדוני הנכבד, שהעיר את ההערה, קורא ביחד עם הקהל ומשלהב אותו באמירות הללו.

איתמר בן-גביר :

איזה אמירות, האלה? אתה חשוף לתביעת דיבה.

דקל דוד עוזר :

כן, כן.

איתמר בן-גביר :

אני אתבע אותך על הוצאת דיבה.

דקל דוד עוזר :

אתה לא מפחיד אותי.

איתמר בן-גביר :

שקרן. שקרן.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, זה ילך כך.

איתמר בן-גביר :

אלה דברי לשון הרע.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

מר עוזר, תמשיך ואל תדבר אליו, אלא דבר אליי, כי אחרת הוא יפסיק אותך. כל מה שהוא אומר, תתעלם מזה. מר בן-גביר, יש לך 20 דקות לדבר, תוכל לדבר על מה שאתה רוצה ועל מי שאתה רוצה.

דקל דוד עוזר :

בתפיסת עולמנו אין דבר כזה שמאלנים, וגם בתפיסת עולמם אין דבר כזה שמאלנים. אלה מילות קוד. הם מכוונים לכל מי שלא מסכים עם דעתם. כל מי שמביע עמדה שאינה הדעה שלהם, הם מכוונים להסית נגדו קהל מתלהם.

בארצות הברית, ארגון "כך" - שהחבורה הזאת רואה עצמה, בגאווה, ממשיכי דרכה - מוגדר כארגון טרור. הכנסת אינה מקום שבו מביעים דעות, זה לא רק חופש הביטוי. זה מקום שבו הציבור כולו נותן רמקול ומימון לדעות וגישות של התארגנויות, על מנת לכפות את הדעות האלה על הציבור בצורה של חוקים. החבורה הזאת תומכת בטרור ובפעולות טרור ללא הבחנה על מנת להשתיק את האוכלוסיה היהודית והערבית בישראל. כל מי שלא מסכים איתם, מבחינתם דינו סקילה על-ידי המון מתלהם, שהם עצמם שילהבו. כך הם מבקשים להשתיק את הטוענים אחרת.

איתמר בן-גביר :

מאיפה אתה לוקח את זה? כבודו, הוא אומר דברי שקר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

הוא לא היחיד שאומר דברים שלא נכונים או כן נכונים. אנחנו לא עוסקים כאן בפוליגרף.

דקל דוד עוזר :

כן, הם יודעים את המגבלות. כשהם מדברים בטלוויזיה, הם אומרים: מה פתאום, אנחנו בעד שלום, אנחנו בעד אהבה לכל העמים. זה מזכיר לי את הטענות שלהם, הנכונות אגב, על כך שכשערפאת דיבר בטלוויזיה הישראלית או ב-CNN הוא דיבר על שלום ועד כמה הוא מאמין בעמדות השלום, אבל מול עמו הוא נאם ותמך בטרור מזוין נגד מדינת ישראל. האפשרות למתן הרמקול בצורת חברות בכנסת ומימון ציבורי, הופך את מדינת ישראל למדינה שעשויה לממן ארגון טרור נגד האזרחים של עצמה.

באותה מידה אפשר היה להביא את החמאס לרוץ לכנסת ישראל. אין הרבה הבדל בין ארגון החמאס, שמבצע טרור פנימי נגד אזרחי עזה ותושביה, לבין הרשימה המדוברת, בהבדל אחד: אלה עושים את זה כביכול בשם האסלאם, ואלה עושים את זה כביכול בשם היהדות. בעינינו - האסלאם צריך להוקיע את אלה, והיהדות צריכה להוקיע את אלה.

דבר אחרון, אדוני היושב-ראש, הניסיון להתכסות בחבר הכנסת אריה אלדד, הוא ניסיון להתכסות בעלה תאנה. לרשימה הזאת יש צביון מובהק הזה - - -

אריה אלדד :

עכשיו נעלבתי.

דקל דוד עוזר :

הצביון המובהק הזה הוא של ארגון "כהנא חיי". הרשימה הזאת היא רשימת טרור ולא רק רשימה שתומכת במאבק מזוין של ארגון טרור. היא בעצמה רשימת טרור, שמסכימה להשתמש בטרור ופותחת את דבריה באיום מפורש להשתמש בטרור.

אנחנו קוראים לוועדה, למרות שאנחנו מודעים לעובדה שדעותיה נקבעות מראש - - -

איתמר בן-גביר :

מה זה? כבודו, הוא מבזה את הוועדה. זה בדיוק מה שאחמד טיבי עשה.

דקל דוד עוזר :

אנחנו קוראים לוועדה להתגבר ולהתעלות על שיקולים מפלגתיים.

אשר מייבסקי :

הצבענו אתמול - - -

דקל דוד עוזר :

אני מכבד את הוועדה - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר עוזר, אתה לא מכבד את הוועדה, כי אתה אומר "נקבעים מראש". אתה ראית את תוצאות ההצבעה אתמול? אתה אזרח, באת הנה, נתנו לך במה, כל הכבוד, זכותך, אבל אתה לא צריך להעליב אף אחד, והעלבת. תתנצל או איך שתרצה לסיים.

דקל דוד עוזר:

אני מתנצל בפני חברי הוועדה שנפגעו, לא היתה כוונה לפגוע. אני רק אומר דבר פשוט, ברגע שיש רשימות מסוימות, ודווקא לא מטעם אדוני, לא התכוונתי לאדוני, שכבר הודיעו על ההחלטות שלהם מראש, אז אני מבקש להתגבר ולהקשיב לכל הטיעונים. יעלו פה ראיות למכביר ועילות פסילה נגד הוועדה הזאת - - -

אברהם ובר:

לא, לא, אני מצטער.

דקל דוד עוזר:

אני מתנצל, נגד הרשימה. אני מבקש לא לאפשר להם לקבל מימון מכנסת ישראל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אני מודה לך. הבקשה הבאה היא של חבר הכנסת ברכה, חבר הכנסת סוייד, חבר הכנסת חנין וחבר הכנסת אגבאריה. חבר הכנסת סוייד, בבקשה. יש לכם 15 דקות ואתם יכולים לפצל אותן ביניכם.

חנא סוייד:

כבוד השופט, אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הוועדה, אני מתכבד, בשם סיעת חד"ש, לבקש לפסול את רשימת "עוצמה לישראל" בראשות ישראל אלדד - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ישראל, עליו השלום. זה אריה אלדד, ייבדל לחיים.

חנא סוייד:

התכוונתי לומר אריה אלדד ומיכאל בן-ארי וחבר מרעי כהנא.

דובר:

אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהינה.

יגאל הררי:

מרוב שאתם להוטים לפסול, אתם מדברים על המתים.

חנא סוייד:

אנחנו טוענים שמדובר ברשימה שהמצע שלה רווי בתכנים ומסרים גזעניים ואת מעשי חבריה אפשר אפילו לקטלג כהסתה לגזענות. חברי הרשימה המובילים מוכרים לנו היטב, גם מפעילותם בכנסת וגם מפעילותם בזירה הציבורית הרחבה. אני אישית התנסיתי בהיתקלות עם חלק ממובילי הרשימה הזאת, ואני אספר על כך. במשטר דמוקרטי אין אפשרות לסבול התנהגות של קבוצה רווית שנאה וגזענות, כמו שמדובר בחבריה האלה, חבר מרעי כהנא.

אדוני היושב-ראש, ראיתי בשידור חי איך שחבר הכנסת בן-ארי קרע את הברית החדשה. אני, כנוצרי, בן העדה הנוצרית בישראל, הזדעזעתי. ראיתי גם את התגובה של כל הנוצרים, גם

בארץ וגם בחוץ-לארץ. הסתובבתי בארצות הברית ואלה ששמעו על הדבר הזה אמרו שזה לא ייתכן בדמוקרטיה. אין דבר כזה. מה זה, מזמינים אנשים כדי לקרוע את הברית החדשה בשידור ישיר, ועוד אפשר לטעון שזו דמוקרטיה, שזה משטר דמוקרטי? מה זה? בעקבות האירוע הזה רשמתי שיש גידול במקרי השחתה וחילול של מקומות קדושים לנוצרים, שלא לדבר על השחתת מסגדים ובתי-קברות של ערבים בכלל, אבל במיוחד. כלומר, עצם הפעולה הזאת של קריעת הברית החדשה סימנה להרבה גזענים "עליהום" על כנסיות, על לטרון ועוד הרבה מקומות קדושים. כלומר, יש קשר אמיץ בין הפעולה הראשונית, שאפשר לטעון שהיא כאילו חלק מחופש הביטוי, לבין פעולות גזעניות, פעולות קרימינליות, שבוצעו בשטח.

אני מאמין שכל המשחק של הרשימה הזאת הוא הסוואה. הרשימה הזאת מגייסת את כל כוחות השכנוע כדי להסוות את עצמה, שאינה תנועת כהנא. הרי כולם יודעים את זה. זה כאילו החכמה הישראלית, יעני הם משחקים אותה. הם כהנא, אבל הם מנסים כל דרך אפשרית כדי להראות שהם לא כהנא. זה משחק מכור, זה משחק ידוע.

יגאל הררי:

יש כאן סיעות במסווה של "האחים המוסלמים". אז מה? בזכות הדמוקרטיה הם ממשיכים לשבת פה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר סוייד, תתעלם. תמשיך בבקשה.

חנא סוייד:

עליו לא דיברתי שום דבר והוא קוטע אותי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר סוייד, תתעלם ותמשיך.

חנא סוייד:

אוקיי. אדוני היושב-ראש, אני אישית התנסיתי בזה בחברון – ביקרתי עם חבריי מסיעת חד"ש בחברון. ביקרנו שם על מנת לעמוד על המצב בשטח. חברים מובילים, אלה שעומדים בראש התנועה הזאת, עשו לנו גיהינום. לא שהם רצו להפריע לנו או להשמיע לנו סיסמאות שלהם - -

איתמר בן-גביר:

צעקו עליכם.

חנא סוייד:

קיללו אותנו - -

איתמר בן-גביר:

"וואיי", "וואיי".

חנא סוייד:

קיללו את היום שבו נולדנו. אני קיללתי את היום שנכנסתי בכלל לפוליטיקה, בגלל אותם מעשים שעשו לנו שם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

את זה אני יכול להבין.

איתמר בן-גביר :

היית צריך לבוא איתנו ולראות מה עשו להם.

אברהם ובר :

אז דבר חיובי אחד הם כבר עשו.

חנא סוייד :

אני אגיע לזה.

איתמר בן-גביר :

זה לא חופש הביטוי לצעוק צעקות? זה לא מה שאמרתם אתמול?

חנא סוייד :

כבוד השופט, בימים אלה ניטש ויכוח בארצות הברית על החופש לרכוש כלי נשק, וזאת בעקבות הטבח בניוטאון שבמדינת קונטיקט, שבו נהרגו 20 ילדים ו-7 מבוגרים. זה ניצול ציני של חופש ושל זכות ההגנה העצמית. דמיינו לעצמכם, חברי ועדה נכבדים, שיש חופש מסוים שאתה מותח אותו עד הסוף, בסוף עם המתיחה הזאת אתה נהיה קרימינל ופוגע בחפים מפשע. אותו הדבר אפשר להגיד על גזענות. גזענות זה ניצול ציני של חופש הביטוי. בהווי הישראלי אני יכול לחשוב על מצב שבו שני הדברים הללו מתחברים יחד – חופש ביטוי שנהיה גזעני, שמתחבר לחופש לשאת נשק, ואז יש לנו נתנזאדה. נתנזאדה ומה שפורסם סביבו לא רחוקים, אלה חצים מאוד קרובים לתנועה שאנחנו מדברים עליה.

כאן יש חופש גדול – אני חושב שהמערכת הדמוקרטית, המערכת הפוליטית בישראל, לא צריכה לתת הנחות לאנשים שרוצים למתוח את חופש הביטוי למחוזות של גזענות. זה לא ייתכן, זה לא מתקבל על הדעת.

בהקשר זה, אדוני היושב-ראש, צריך לחשוב לא רק על זה שרוצה לנצל את חופש הביטוי כדי לבטא את הדעות שלו, צריך לחשוב גם על הצד השני, איזה אפקט זה עושה על קבוצת מיעוט. אני חוזר לביקור בחברון, כלומר על ההשפעה עלי כאזרח רגיל, לא פוליטיקאי משופשף, לא כזה בריון. זה מפחיד אותי, זה מונע ממני לבטא בחופשיות את הדעות שלי. לא צריך לחשוב על החזק שמשתמש בחופש הביטוי כנשק גזעני, אלא על האפקט של זה על הצד השני, על האזרחים המאוימים שיכולים להיבהל ואז הם יצאו ממעגל הביטוי החופשי.

מדברים ואומרים "חופש הביטוי", אבל זה הפוליגרף של חברה מסוימת, זה גלאי האמת. האם החברה בישראל רוצה להגיד שהפוליגרף שלה הוציא "עוצמה לישראל", אנשים גזענים שלא מסתירים את הגזענות בשום פנים וצורה?

מיכאל בן-ארי :

זו התרופה שלכם.

חנא סוייד :

אדוני היושב-ראש, פסילה של רשימה אולי לא תגדע אותה. אני מזכיר שהיתה החלטה של בג"ץ בעניין והוא פסק שרשימת כהנא לא תרוץ לכנסת.

איתמר בן-גביר :

ואחר כך פסק לאשר למרזל לרוץ.

חנא סוייד :

אחר כך באו גמדים וכאילו לבשו את הבגדים של כהנא והמשיכו את דרכו. כלומר, יכול להיות שהפסילה בבית-משפט או בוועדת הבחירות לא תגדע ולא תהרוג ולא תסיים תנועה כזאת, אבל פסילה היא יותר תעודת הוקרה או תעודת עניות לחברה. כלומר, חברה שפוסלת את כהנא יכולה לטעון באמת שהיא אנטי גזענית, היא לא מאפשרת גזענות. אני זוכר מאנשים שהיו בבית הזה באותה תקופה שבה כהנא היה כאן, שכשהוא היה מדבר במליאה, המליאה היתה מתרוקנת. היום, יש נורמות חדשות בחברה הישראלית?

מיכאל בן-ארי :

יש - - -

חנא סוייד :

לך לא מותר לדבר אליי.

דוד רותם :

מאשרים לארגוני טרור להיכנס לבית הזה. אלה נורמות חדשות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, מספיק. ד"ר סוייד, יש לך עוד שלוש דקות.

חנא סוייד :

כשמדברים כאן על טרוריסטים, אני חושב שכל אחד שמכיר אותי כאן בבית הזה לא יכול לדבר עליו כעל טרוריסט או כדמוי טרוריסט. על אחדים מהאנשים האלה שאומרים ככה ומעלים את הקול שלהם, אפשר לטעון, לפחות להיות סמי-טרוריסט. אבל עלי, אתה יודע אי אפשר להגיד את זה.

לכן, אדוני היושב-ראש, אני חוזר על הטיעון, כי אלה הפנים האמיתיות של החברה שלי. אלה הפנים האמיתיות של החברה שלי. רק כתגובה למעשי הבריונות שלך ושל כמותך, החברה שלי עומדת על רגליה ורוצה להגן על עצמה. זו הגנה עצמית ולא תוקפנות בשום פנים ואופן.

לסיים, אדוני היושב-ראש, אני רוצה להגיש שאני רואה את ההחלטה של הוועדה הזאת כתעודת עניות או תעודת הוקרה לחיים הפוליטיים, למפה הפוליטית בישראל - כמובן שאני לא רוצה לומר לבית-המשפט - אם החברה בישראל מוכנה לשנות פאזה ולחזור לימי כהנא או לומר: לא, כבר ניסינו את זה, לא נוכל לחיות עם זה.

ברשותך, אדוני היושב-ראש, הערה אחרונה, הבחור שדיבר לפני אמר שהעמדה של החברים כבר מוכנה וכאילו למה לדבר, וכולם קמו עליו כאילו זה לא נכון. היום שמעתי את חברת הכנסת שלי יחימוביץ, נציגת מפלגת העבודה, אומרת שיש לה כבר החלטה והיא לא צריכה לשמוע שום דבר. היא אמרה שהנציגים של מפלגת העבודה יצביעו נגד. אז למה כולם מתקוממים כשמישהו אומר שהחלטה כבר קיימת.

יגאל הררי :

אם אתה לא יודע, גם אתמול הם הצביעו נגד.

חנא סוייד :

זה לא סותר את מה שאני אומר.

יגאל הררי :

אתמול הם הצביעו אותו הדבר.

חנא סויד:

זה לא סותר את מה שאני אומר.

אני מסיים. אני מבקש מכבוד הוועדה שתפטור ותקל על החברה בישראל מלשאת את העול הזה שנקרא רשימת "עוצמה לישראל". זה לא עוצמה לישראל, זה עצם בגרונה של מדינת ישראל.

מיכאל בן-ארי:

עצם בגרונם של אויבי ישראל. סיסמא מצוינת: עצם בגרונם של אויבי ישראל. אנחנו נרשום את זה.

אברהם ובר:

כבוד השופט, אני חושב שלא ייתכן שאנשים מהצד ידברו. יש חברי ועדה ויש לא חברי ועדה ועם כל הכבוד, אם אלה שמהצד מפריעים, אני מבקש שהשופט יוציא אותם. אם חברי הוועדה מדברים, זה מותר להם. צריך לעשות הבחנה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה, הרב ובר. אנחנו עוברים לטיעון "המטה למאבק בגזענות בישראל" באמצעות עו"ד עינת הורביץ. גם לגברתי רבע שעה.

עינת הורביץ:

כפי שאמר כבוד היושב-ראש, אני לא פוליטיקאית, אני עורכת-דין. תפקיד הוועדה היום הוא תפקיד מעין שיפוטי ולכן הטיעונים שלי יתמקדו בראיות שהבאנו בפניכם - אבל למקרה שלא הספקתם לעיין בהם, אני קצת אחזור עליהם - ובדין הישראלי, חוקים שהכנסת עצמה חוקקה ובית-המשפט העליון פירש.

הבקשה של המטה למאבק בגזענות, כפי שהיא לפניכם, היא לפסילת רשימת "עוצמה לישראל". מחומר הראיות שהבאנו עולה בצורה ברורה כי רשימה זו הינה רשימה שדעותיה ופעולותיה הן הסתה לגזענות ופגיעה באופי הדמוקרטי של המדינה. התבחינים לפיהם ייקבע אם יש עילת פסילה נקבעו בפסיקה. אני מפנה לפרשת ניימן ולפסק הדין בעניין טיבי, עמ' 18. אני אחזור עליהם בקצרה, כי חשוב שזה יהיה לכם טרי בראש כשאתם שוקלים ובוחנים את הראיות.

ראשית, המאפיינים שמהווים עילת פסילה צריכים להיות מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה.

שנית, מטרותיה הדומיננטיות המרכזיות של הרשימה נלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן הגד ישיר והן מסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי. כפי שפירטנו, יש צבר ראיות שלם, הן הצהרות פומביות של חברי הרשימה, הן מעשים, הצעות חוק וקמפיין הבחירות של הרשימה ועוד, שמעידים על כך שהנושא של הסתה לגזענות הוא חלק מרכזי, מהותי והוא הכוח המניע והמאגד של הרשימה הזאת, שכיודע מורכבת משתי מפלגות.

שלישית, לא מספיק במטרות בעלות אופי תיאורטי, יש להראות כי רשימת המועמדים פועלת למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן לרעיון להגשמתו. כפי שפירטנו בבקשה וכפי שאפרט שוב בהמשך, לא מדובר בעניין תיאורטי בכלל. חברי הרשימה, ברובם המכריע, פועלים כל יום בנושא הזה.

רביעית, הראיות צריכות להיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות.

לטענתנו כל הקריטריונים האלה מתקיימים בעניין של "עוצמה לישראל" ובאופן מאוד ברור. ראשית, האם הרשימה מסיתה לגזענות – כפי שידוע המבחן להסתה לגזענות, בהקשר של סעיף 7 לחוק יסוד: הכנסת, הוא לא מבחן שמופיע בהגדרה הפלילית והוא גם לא מבחן שמופיע באמנות בין-לאומיות שישראל חתומה עליהן, אלא משהו באמצע. על-פי הפסיקה – שוב, אני מפנה לפסק דין טיבי, עמ' 25 - מדובר בפעילות ששמה דגש על ליבוי יצרים שיטתי על יסוד לאומי-

אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות ולביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסיה מוגדרים המאובחנים לפי יסוד לאומי-אתני. אין ספק, והפעולות שצירפנו בראיות מוכיחות שזה בדיוק עיקר הפעילות והלו"ז של חלק נכבד מחברי הרשימה. כך למשל, כפי שהזכרנו, שלושה מחברי הרשימה – חבר הכנסת בן-ארי, מר מרזל ומר בן-גביר – הקימו דבר שנקרא "משמר השכונות" או "סיירת מרזל", שעיקר מטרתו ופעילותו להלך אימים על מבקשי מקלט שגרים בשכונות דרום תל-אביב ויפו.

יגאל הררי:

השבוע קראתי כתבה ולפיה הקימו גם את גוף "השומר" נגד הגנבים שבאים לקיבוצים ולמושבים. זו סיירת של מתנדבים, הם לא מכהנא. למה עליהם את לא מדברת?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תתעלמי מזה ותמשיכי.

עינת הורביץ:

בהקשר הזה חשוב לעמוד על כך שהמטרה של הגוף הזה, שהיא מעין מליציה - - -

מיכאל בן-ארי:

את יכולה לפרט על "משמר השכונות", מה הפעולות שלו?

עינת הורביץ:

אני אשמח לפרט. המטרה המוצהרת של "משמר השכונות" - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תתעלמי מקריאות הביניים ותמשיכי. אל תעני לא לחבר הכנסת בן-ארי ולא לאף אחד.

עינת הורביץ:

על-פי הכתבה שלא הוכחשה על-ידי אף אחד מהמעורבים - -

איתמר בן-גביר:

הכל הוכחש, זה לא נכון. למה את לא מדייקת? היא מטעה את הוועדה.

עינת הורביץ:

- - המטרה היא לגרום לפליטים להתיימש מלהיות פה, נבוא 20 איש, נדפוק להם בדלתות ונבהיר להם שהם לא רצויים, עד שהם ילכו. מר מרזל צוטט כאומר "מי שצריך לפחד, הם המסתננים".

בהקשר של תקרית הירי שהיתה בחודש ספטמבר 2012, הגיב חבר הכנסת בן-ארי לעובדה שהמחבלים פתחו באש כשחייילים הלכו להגיש מים למבקשי המקלט. לשיטתו, מה שצריך היה לעשות שמי שמתקרב לגבול יקבל כדור בראש, כי רק כך נשמור על חיי ילדינו ועל גבולותינו.

אברהם ובר:

מה גזענות בזה?

דוד רותם:

זו חוות דעת ביטחונית.

איתמר בן-גביר :

גם ראש הממשלה אמר.

מיכאל בן-ארי :

אני לא מצליח להבין. אני רוצה להגן על חיילי צה"ל.

איתמר בן-גביר :

מה, גזענות זה להגן על חיילי צה"ל?

עינת הורביץ :

חבר הכנסת בן-ארי - - -

מיכאל בן-ארי :

תלמיד שלי חטף שם כדור.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

ד"ר בן-ארי, גמרתי את כל המילים שלך אתמול. יש לך אחר כך תשובה, תשתוק. ואת, גברתי, אל תעני לאף אחד, תמשיכי.

עינת הורביץ :

אני לא עונה.

אברהם ובר :

כן, אבל היא לא מדברת על - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

הרב ובר, גם אתה לא צריך לדבר.

עינת הורביץ :

בהפגנה נוספת שאירעה בדרום תל-אביב בהקשר של מבקשי המקלט, אמר חבר הכנסת בן-ארי שאנחנו נמצאים באחד האזורים של ההשתלטות של המסתננים על דרום תל-אביב ואנחנו נפעל בכל הדרכים החוקיות והאחרות כדי שהמקום הזה ייסגר ושלא יהיה פה שום מסתנן בלתי חוקי ושכולם יחזרו הביתה לסודאן.

ועוד דברים נוספים שהבאנו. חבר הכנסת בן-ארי היה מאוד פעיל במספר הפגנות בהן נישאו נאומים מאוד אלימים כלפי מסתננים, כלפי מהגרים מאפריקה. חבר הכנסת בן-ארי, אני חייבת לציין, אולי היה עדין מבין הדוברים באחת ההפגנות - -

איתמר בן-גביר :

אז מה את רוצה ממנו?

עינת הורביץ :

- - אבל השתתף באופן פעיל בהסתת הקהל נגד מבקשי המקלט בקריאות חוזרות ונשנות של "סודאנים לסודאן".

מדוע אנחנו מתמקדים כל כך בדברים שעשו חברי הרשימה - ברשות ערעור אזרחי 6709/98, פרשת נצרת עילית, התמודדה רשימה שכללה שותפות של כמה סיעות ובראשה עמד

אדם שקמפיין הבחירות שלו כלל מסרים מאוד גזעניים. בית-המשפט העליון החליט שיש לפסול את הרשימה מהתמודדות בגלל אופי הפעולה של חבריה. בעניין הזה נקבעו מבחנים מתי ניתן לפסול רשימה על-פי פעולת חבריה. מבחנים אלה מאוד מאוד רלוונטיים למקרה שלנו כאן. ראשית, נאמר שאין רשימה סגורה של מקורות מהם ניתן ללמוד על מטרותיה ועל מעשיה של רשימת מועמדים. המצע אמנם מקור אחד, אבל הוא לא מקור יחיד. רשימת "עוצמה לישראל" התמקדה בתשובתה במצע שלה והיללה כמה אין בו מסרים גזעניים. ובכן, קובע בית-המשפט העליון: מצע הוא לא הראיה היחידה. צריך להתייחס לראיות נוספות. הוא מקפיד ואומר: בעניין זה יש לפעול מתוך תבונה וריאליזם. אין להימנע מהרמת מסך, כלומר בין חברי הרשימה לבין הרשימה, ויש לבחון בקפדנות את מה שמבקשים להסתיר מהעין הבוחנת. דברים כדברנות שמאוד רלוונטיים כאן ואני מבקשת מחברי הוועדה לבחון בעין בוחנת את הדברים;

לא הכרחי קיומו של טקסט משותף שבו באים הדברים לידי ביטוי, אלא ניתן ללמוד את הדברים מהתבטאויות חברי הרשימה;

יש להתחשב במעמדו של חבר הרשימה אשר את דעותיו ומעשיו מבקשים לייחס לרשימה כולה. לא הרי התבטאות או מעשיו של חבר כנסת בכיר כהרי מעשיו והתבטאויותיו של חבר זוטור ברשימה. בעניינו מדובר על שלושה מבין חמשת המקומות הראשונים ברשימה, שלהם יש היסטוריה עשירה של הסתה גזענית.

שנית, יש חשיבות לשאלה אם מדובר בהתבטאות או מעשה חד-פעמיים או בדברים חוזרים ונשנים. גם כאן, מדובר על דברים חוזרים ונשנים, ופירטנו.

שלישית, יש לתת משקל למספר חברי הרשימה השותפים לדעותיו של אחד מחבריה. כאמור, כאן זה לא אחד מחבריה, אלא לפחות שלושה.

רביעית, אם שאר חברי הרשימה הסתייגו מהדברים המיוחסים לאותם חברים. אין לנו שום הסתייגות, נהפוך הוא - כל הרשימה עומדת מאחורי עמדותיהם של כל החברים.

חמישית, המספר הכולל של חברי הרשימה. כפי שצינתי, מדובר בלפחות שלושה מבין חמשת המקומות הראשונים, שהסיבה לפעילותם הציבורית היא הנושא של איבה וליבוי יצרים ומדנים כלפי קבוצות מאובחנות באוכלוסיה הישראלית, בעיקר ערבים ומבקשי מקלט.

ניתן בהחלט להסתמך על פסק הדין הזה ולקבוע באופן חד-משמעי שמעשיהם ופעולותיהם של חברי הרשימה מעידים ומקרינים על הרשימה כולה, ולכן יש לפסול את הרשימה מהתמודדות בבחירות.

דבר נוסף שאני רוצה לציין, וחשוב לדעת, הסתה גזענית זה לא דבר תוצאתי. ההסתה מתקיימת ומתבצעת מעצם העלאת הדברים ומעצם הרטוריקה שיש בה ליבוי יצרים ויש בה גרימת איבה ומדנים, כפי שנקבע בפסיקה. על כן אין מדובר פה במבחן הסתברותי שבו אנחנו צריכים לראות מה היו התוצאות, אם יש סיכוי שחוקים גזעניים יעברו וכן הלאה. אין מדובר ברשימה שצריך להוכיח שהיא גזענית. אין לזה הגדרה בחוק הישראלי, ולא בכדי. הדגש הוא על הסתה, וראינו שההסתה מתקיימת בצורה מאוד מאוד ברורה בדבריהם ובמעשיהם של חברים בולטים, דומיננטיים ומרכזיים ברשימה.

יגאל הררי:

למה לא היית פה אתמול?

עינת הורביץ:

נתון נוסף שאני רוצה להצביע עליו בקצרה הוא הנושא של זהות יושב-ראש מטה הבחירות. נכון, הוא אינו מתמודד לכנסת, אבל מר בנצי גופשטיין מאוד מאוד מעורב בפעולות, שעדיין נמצאות בבחינה של היועץ המשפטי לממשלה כפעולות של הסתה גזענית. אנחנו אומרים שהבחירה דווקא באדם כזה כיושב-ראש מטה הבחירות מעידה גם היא על כך שמטרת ההתאגדות של הרשימה הזאת היא להמשיך בפעולות של הסתה גזענית. זה הכוח המאחד, זה עובר כחוט השני בין החברים.

יגאל הררי:

יש לו כוח ארגוני גדול.

עינת הורביץ:

אני רוצה לפנות את שתי הדקות שנותרו לי לחברי עו"ד נידאל עותמאן.

נידאל עותמאן:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה הנכבדים, אין ספק שמפלגות ורשימות מסוימות מתחזקות בזה שהן מתויגות כגזעניות. אין ספק. זה מה שקיים בשטח - להיות גזען זה כבר מותג. להתמתג כגזען וכאנטי-דמוקרטי זה לצבור יותר קולות בקרב קבוצות בציבור. כנראה שזה מה שהם רוצים, זה שהם מתויגים ומתייגים את עצמם ומתייגים אותם.

במטה למאבק בגזענות חברים לא רק ערבים, אלא גם אתיופים, דוברי רוסית, רפורמים, מזרחיים, מכל הקבוצות האתניות בישראל. זה המטה למאבק בגזענות שמבקש היום לפסול את הרשימה, כי חבריה והמועמדים מטעמה לא מפסיקים להסית, לא רק נגד ערבים, אלא גם נגד קבוצות אחרות בציבור. ההסתה הזאת, המתמשכת ומתורגמת לאלימות בשטח, גורמת למצב שאי אפשר להיאבק יותר בגזענות. לפי דוח המטה, המספרים של מקרי גזענות, לא רק נגד ערבים, עולים ועולים משנה לשנה.

אני רוצה לסיים ולשאול: האם חברי הוועדה יעזו? האם אותה רשימה - "עוצמה לישראל" - תעזו להצהיר שהיא לא גזענית והיא לא נגד ערבים והיא מקבלת את הערבים בארץ ושיש להם זכויות, 1, 2, 3, 4? האם יעזו? האם, אדוני יושב-ראש הוועדה, הוועדה תיזום החתמה על אמנה של אותן רשימות מתמודדות שלא ילבו את השטח בגזענות, לפחות בתוך מערכת הבחירות? האם יעזו לחתום ולהצהיר, כי עם זה אני אגיע לשטח ואראה לציבור שלכם שאתם לא גזעניים? הלוואי שאתם לא גזעניים, זה מה שאנחנו רוצים. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. אנחנו עוברים לבקשת חבר הכנסת גימאל זחאלקה, חברת הכנסת חנין זועבי, ד"ר באסל גיטאס ומר ג'ומעה זבארגה. יציג את הבקשה עו"ד עלאא מחאגינה, שהוא חבר הוועדה. בבקשה.

עלאא מחאגינה:

בוקר טוב, אדוני. האמת היא שרציתי לומר שהבקשות לפסילת "עוצמה לישראל" מציבות בפני ועדת הבחירות המרכזית הן אתגר והן הזדמנות. אתגר - להתעלות על המניעים הפוליטיים ועל האופי שדבק בחברי הוועדה ובהחלטות הוועדה. והזדמנות - לנקות את מה שנשאר מהדמוקרטיה הישראלית, מפלגה שחרתה על דגלה את סמל הגזענות: רדיפת אזרחים שאפילו נמצאים כאן לפני קום המדינה. להזכיר, האזרחים הערבים נמצאים כאן עוד מלפני 48', והם - אני מקווה - יישארו כאן על אפם וחמתם של המרזלים למיניהם.

דוד רותם:

חנין זועבי תדאג לזה.

עלאא מחאגינה:

אדוני, אתמול נפל דבר בישראל. הוועדה החליטה - או המליצה, כי הדבר תלוי באישור בית-המשפט העליון, וטוב שכך - לפסול את חברת הכנסת הערבייה הראשונה, הנבחרת מטעם מפלגה ערבית. לא בגלל שהיא גזענית, לא בגלל שהיא אנטי-דמוקרטית - - -

איתמר בן-גביר:

בגלל שהיא טרוריסטית.

עלאא מחאג'נה:

דווקא ההפך. דווקא ההפך, היא נפסלה - -

איתמר בן-גביר:

כי היא טרוריסטית.

דוד רותם:

היא טרוריסטית.

עלאא מחאג'נה:

- - קודם כל מפני שהיא מאתגרת, באמצעות המצע שלה, את המפלגות הגזעניות. היא מציגה נוסחה שאומרת שמדינת כל אזרחיה, שהיא מבוססת על עקרונות של שוויון - -

חנא סוייד:

שינית מפלגה?

דוד רותם:

לומר שחנין זועבי טרוריסטית לא צריך לשנות מפלגה.

עלאא מחאג'נה:

- - על עקרונות של ליברליזם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר מחאג'נה תתעלם, תמשיך.

עלאא מחאג'נה:

אני מתעלם. גם אתמול התעלמתי ואמשיך להתעלם גם היום. אמרתי שהיום אנחנו מציגים הזדמנות בפני הוועדה, להציג בפני הציבור דפוס התנהגות אחר. כנראה ששוב הם מפספסים זאת, אדוני.

איתמר בן-גביר:

המרמרה, זו הזדמנות רצינית.

עלאא מחאג'נה:

אדוני, בבל"ד היתה התלבטות קשה אם להגיש בקשת פסילת נגד מפלגה בישראל. ההתלבטות הזאת לא חדשה. היא היתה ב-2002, ב-2006 וגם ב-2009. גם אחרי ההחלטה של הוועדה אתמול לא לפסול את מפלגת בל"ד ואת רע"מ-תע"ל שקלנו מחדש אם אנחנו צריכים להמשיך בבקשה לפסול את "עוצמה לישראל". אנחנו מאמינים, אדוני, שהזכות לבחור ולהיבחר היא ערך עליון. זה ערך עליון בכל משטר דמוקרטי, היא אבן פינה במשטר דמוקרטי, הדבר הבסיסי ביותר שיש לאפשר לעשותו בכל משטר דמוקרטי. על אף זאת, אדוני, הגענו למסקנה שאנחנו ממשיכים היום בבקשות לפסול את "עוצמה לישראל" מתוך אמונה ואחריות שאנחנו צריכים לנסות להציל את מה שנשאר מהדמוקרטיה במדינת ישראל.

אנחנו מציגים בפניכם היום, חברי הוועדה, אתגר, הזדמנות להיענות לבקשה ולשאול את "עוצמה לישראל" - - -

יגאל הררי:

יש לך אתגר – תראה לנו אותם מסתובבים עם דגל ישראל ולא עם דגלי חמאס מאחוריהם. תראה לנו אותם רוקדים עם דגל ישראל ולא שורפים אותו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר הררי, מספיק.

עלאא מחאג'נה:

"עוצמה לישראל" והעומדים בראשה ידועים בקרב הציבור הישראלי, במיוחד בקרב הציבור הערבי, כמי שמסיתים באופן עקבי ובלתי נלאה לגזענות נגד האזרחים הערבים. אדוני, הם תומכים במוצהר בטרנספר לאזרחים הערבים. באחד הראיונות שהיה לאחרונה, חבר הכנסת אריה אלדזד אמר שהוא בעד סיום הכיבוש של המוסלמים בארץ ישראל. אם זה לא תמיכה בטרנספר, במוצהר, עלי במות, באמצעות כלי תקשורת, אדוני, אני לא יודע מה זה טרנספר. הם תומכים בגירוש הציבור הזה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כשהייתי בתפקידים אחרים, אמרתי לאחד הפוליטיקאים משכבר הימים, אל תיכנס לטרנס, זה לא פר.

עלאא מחאג'נה:

אדוני, הם לא רק מסיתים נגד הנהגת הציבור הערבי, כמו שראינו, אדוני בקרקס שעשו בן-גביר וחבריו. הם מסיתים גם נגד מוסדות לגיטימיים של הציבור הערבי, כמו ועדת המעקב העליונה של הציבור הערבי, כמו ארגון "עדאללה" שעמד כאן והגן על המפלגות הערביות לגבי בקשות הפסילה שהוגשו נגדם.

אדוני, דבר חמור נוסף, ראשי המפלגה, פעיליה ותומכיה הם תומכים נלהבים וממשיכי דרכו של כהנא.

אשר מייבסקי:

אתה לא פונה לחברי הוועדה, אלא רק ליושב-ראש.

עלאא מחאג'נה:

אני פונה לכל אחד ששומע אותי, כולל חברי הוועדה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר מייבסקי, זו צורת התבטאות פרלמנטרית. אין כאן שום דבר אחר.

עלאא מחאג'נה:

זו גם צורת התבטאות בבית-משפט. אני עורך-דין במקצועי, לא פוליטיקאי. כך פונים בבית-המשפט. אני פונה גם לחברי הוועדה שכן אמרתי שאני מציג בפניכם הזדמנות וגם אתגר.

איתמר בן-גביר:

תשכנע אותנו, אנחנו פתוחים לשמוע.

חנא סוייד:

גם קנאים? מה זה, קנאה?

עלאא מחאג'נה:

מפלגת "עוצמה לישראל", מנהיגי ותומכיה הם ממשיכי דרכה של תנועת "כך". להזכירכם, תנועת "כך" הוכרזה כארגון טרור על-ידי ממשלת ישראל בשנת 1994. לכן, אדוני, בבקשה שלנו טענו שמתקיימות שלוש העילות בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת: הפעילות הדומיננטית של מפלגת "עוצמה לישראל" פוגעת במדינת ישראל כמדינה דמוקרטית, והיא מסיתה לגזענות ויש בה גם תמיכה בארגון טרור הפועל נגד מדינת ישראל.

אדוני, בבקשה שהגשנו שטחנו הרבה דוגמאות, שגם היועץ המשפטי לממשלה התייחס – או יתייחס לאחר מכן – אליהן ולמשקל הראייתי שיש לתת לבקשות הללו. לפני שאזכיר חלק מהראיות הללו, אני רוצה לדבר גם על הניסיון לעשות סימטריה בין בקשות הפסילה נגד המפלגות הערביות לבין הבקשות המונחות בפני הוועדה היום לפסול את "עוצמה לישראל".

איתמר בן-גביר:

אין סימטריה, אתה צודק.

עלאא מחאג'נה:

השיקולים שהניעו את מפלגות הימין וחברי הימין להגיש בקשות לפסילה נגד המפלגות הערביות, בגלל שהן מציגות מצע דמוקרטי-ליברלי. כנראה שחברי הימין ומפלגות הימין לא יכולות לחיות בשלום עם המצעים שהמפלגות הללו מציגות, אדוני. היום אנחנו מדברים על ניסיון של מפלגות הימין לעשות דה-לגיטימציה לציבור שלם, ציבור הבוחרים של המפלגות הללו. לפני יומיים פסל אדוני – אני ראיתי בזה החלטה נכונה בהחלט – את קמפיין הבחירות של "עוצמה לישראל". הקמפיין הזה הוא רק סימן אחד מהפעילות הפוליטית של המפלגה המסוכנת הזאת. אדוני הגיע למסקנה שיש בתעמולה הזאת הסתה לגזענות ועל כן יש לאסור אותה. אנחנו אומרים שצריך ללכת צעד נוסף, אדוני, ולאסור את הפעילות הפוליטית של המפלגה הזאת, כפי שנעשה ב-88'. להזכיר, אדוני, ברוך מרזל עמד לפני בית-המשפט העליון והתנער מדרכו של מאיר כהנא ואמר שהוא לא ממשיך דרכה של תנועת "כך". אחר כך, אדוני, בכמה ראיונות ובכמה כנסים – אנחנו צירפנו ראיות שמוכיחות את העניין הזה – הם אומרים בריש גלי שכהנא צדק. "כהנא צדק" זו לא סיסמה, אדוני, זה מצע פוליטי. הם רוצים להמשיך את המורשת של כהנא. המורשת של כהנא ידועה כבר לכולם, מה היא אומרת ומה מטרתה.

אני רוצה להפנות למצע הבחירות של עוצמה לישראל. ה-platform הזה צורף לקובץ הראיות וכפי שפורסם בפייסבוק. נאמר שם ש: סיעת "עוצמה לישראל" שוללת מכל וכל הקמת יישות מדינית או פוליטית נוספת למדינת ישראל בשטח שממערב לירדן. סיעת "עוצמה לישראל" תפעל להמשך גאולת אדמת ארץ ישראל - -

איתמר בן-גביר:

אתה יכול לחזור על זה.

עלאא מחאג'נה:

- - כולה ולשומרה למען למען הדורות הבאים, אדוני, תוך פגיעה בזכות הקניין של האזרחים הערבים במדינה.

מיכאל בן-ארי:

זה גם כתוב שם?

עלאא מחאג'נה:

סיעת "עוצמה לישראל" תפעל - - -

מיכאל בן-ארי :

זה גם כתוב שם? למה אתה משקר, כתוב "תוך פגיעה"?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

אי-פגיעה. הוא אמר אי פגיעה.

איתמר בן-גביר :

לא, לא, הוא אמר פגיעה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

אמרת פגיעה או אי-פגיעה?

מיכאל בן-ארי :

הוא מצטט מעצמו, הוא לא מצטט מהמצע שלנו.

עלאא מחאגינה :

אדוני, אני קורא דברים ואז אני מוסיף את ההתייחסות.

איתמר בן-גביר :

אתה מבלבל את חברי הוועדה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

אז מר מחאגינה, בבקשה.

עלאא מחאגינה :

אני אבהיר את זה. אני מקבל את ההערה ואני אבהיר. אני קורא את ההצעה שלהם ואני מוסיף שכשאשר אומרים שרוצים לגאול את אדמות ארץ ישראל לדורות הבאים, כמובן שהם רוצים לגאול אותה מהאזרחים הערבים, לשחרר אותה לעשות בה שימוש רק לאזרחים היהודים. אדוני, זה מה שאמרתי. זה המשפט הנוסף שאמרתי: תוך פגיעה בזכויות הקניין של האזרחים הערבים.

אני ממשיך, אדוני: סיעת "עוצמה לישראל" תפעל להגדרת השפה הערבית כשפה הרשמית היחידה במדינת ישראל.

קריאות :

העברית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

אמרת הערבית.

עלאא מחאגינה :

העברית.

יהודה אבידן :

שים לב להקשבה.

עלאא מחאג'נה:

תודה לך, מר אבידן. אני מקווה שאתה מקשיב תוך שאתה מסתכל בפייסבוק.

יהודה אבידן:

אני מתעד את מה שאתה אומר.

עלאא מחאג'נה:

אדוני, הקריאה להכריז על השפה העברית כשפה היחידה היא תוך פגיעה בזכות הערבית כשפה רשמית במדינה ותוך כדי פגיעה בזכויות התרבותיות של המיעוט הערבי שחי במדינת ישראל.

בנוסף לכך, בעוד שמצע הבחירות עוסק כל כולו בזכויות העם היהודי – ורק העם היהודי בלבד שנמצא בארץ – התעמולה, שכפי שאמרתי נפסלה על-ידי אדוני, מדברת אך ורק על האזרחים הערבים, על מנת לגרוף קולות מציבור המצביעים, כאשר הסיסמה "בלי חובות אין זכויות" היא הסיסמה המובילה של הקמפיין של "עוצמה לישראל".

מיכאל בן-ארי:

מה יותר דמוקרטי מזה?

דוד רותם:

אתה יכול להסביר מה פסול?

עלאא מחאג'נה:

להציג את הציבור הערבי כאילו אינו מודע ואינו מקיים את החובות המינימליות במדינה דמוקרטית, זה מה שמסוכן בכך.

דוד רותם:

אבל זו אמת.

עלאא מחאג'נה:

אני ממשיך. אני רוצה לצטט גם דברים שאמר חבר הכנסת מיכאל בן-ארי, מספר 2 ברשימה. ב-28 באוקטובר 2012 פורסמה ידיעה מאת יהושע בריינר באתר "וואלה", שם נאמר על-ידי בן-ארי: אני שמח שחבריי לדרך, ברוך מרזל ואיתמר בן-גביר, נבחרו על-ידי הנהלת התנועה להיות המועמדים לכנסת אחריי ברשימה. אין ספק שמרזל ובן-גביר יכניסו לכנסת אמינות, חוזק ויסייעו רבות במאבק באויב - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

סליחה, לא שמת לי לב לשעון שלי. יש לך עוד שתי דקות.

עלאא מחאג'נה:

אוקיי, אדוני, אני אנסה לקצר. אני אקדיש את שתי הדקות להרשעות של בן-גביר, שהוא נושא הקמפיין, שנראה לי שהוא לא ריאלי ברשימה, אבל הוא מהנהגת עוצמה לישראל. אדוני, אני מפנה להרשעות הרבות של בן-גביר על-ידי בתי-משפט בישראל.

איתמר בן-גביר:

אבל צירפתם פסק דין של זיכוי. אפילו לא שמתם לב.

דוד רותם :

אתה יודע כמה כסף בן-גביר כבר קיבל מדברים כאלה?

עלאא מחאג'נה :

תיק פלילי 3021/99 – מדינת ישראל נגד בן-גביר - - -

איתמר בן-גביר :

מאיזו שנה?

עלאא מחאג'נה :

מ-99. תיק פלילי 3021/99 – המתמודד ברשימת "עוצמה לישראל" הורשע בעבירות המיוחסות לו - - -

איתמר בן-גביר :

שמעת על התיישנות?

עלאא מחאג'נה :

עבירות לפקודת מניעת טרור. תיק פלילי 2225/03 - - -

יהודה אבידן :

אני חושב שמה שהוא עושה לא חוקי. הוא מזכיר עבירות שהתיישנו.

עלאא מחאג'נה :

אלה תיקים שבהם הוא הורשע בהסתה לגזענות.

איתמר בן-גביר :

למרות שהתיישנו.

יהודה אבידן :

שאלה טכנית, כבוד השופט. האם לפי תקנת השבים - - -

עלאא מחאג'נה :

זה מידע פומבי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

מר מחאג'נה, תסיים.

עלאא מחאג'נה :

אני אסיים בזה. יש את ההרשעות, אדוני. בן-גביר הועמד לדין בגין יותר מ-40 תיקים והורשע בשמונה, בעיקר בגלל הסתה לגזענות ותמיכה בארגון טרור.

רצינו לבקש לפסול אישית מתמודדים מהרשימה "עוצמה לישראל", אבל לא היה לנו את שליש מבין חברי הוועדה. לכן שלחנו מכתב ליועץ המשפטי לממשלה כדי שיגיש בעצמו בקשה לפסילה, כפי שעשה שימוש בסמכות המוענקת לו ב-2002 וב-2003, אז הגיש בקשה כזאת נגד חבר הכנסת עזמי בשארה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. אנחנו עוברים לעו"ד מרטין קיאל, בשם מר פסטרנק. אדוני, גם לך יש 15 דקות.

מרטין קיאל:

אני מבקש לחלק את הזמן ביני לבין מר פסטרנק.

ועדה נכבדת, היושב-ראש, עמדת המוצא שלנו היא שיש לפסול את רשימת "עוצמה לישראל" בשל מהותה הגזענית, מעשיה ודעות החברים. אנחנו לא מקילים ראש בפסילת רשימה, זה דבר שצריך להיות חריג. יחד עם זאת, מדובר פה במשהו שכבר נפסל בעבר וצריך להיפסל שוב גם הפעם. לא במקרה בן-ארי נכנס לכאן עם ספר מאוד ספציפי, הוא בחר אותו במיוחד, על כהנא. זה מה שהם רוצים לעשות - להכניס את כהנא לתוך הכנסת. זה מה שאנחנו אומרים שלא צריך להיות.

אני מודה לחבריי במטה למאבק בגזענות שעשו עבודה טובה מאוד ופירטו בצורה מפורטת את כל הטיעונים המשפטיים. אני רק אחזק חלק מהנקודות ואעבור שוב על המאסה הגדולה והכבדה של דוגמאות למימוש עמדות גזעניות ולמימוש התורה הגזענית שהם מבקשים להכניס לתוך הכנסת. אנחנו מבקשים שהוועדה תפסול את רשימת "עוצמה לישראל" ואם הוועדה תחליט שלא לפסול, אנחנו נבקש מאדוני היושב-ראש שישתמש בסמכותו לפי סעיף 64(א) לחוק הבחירות לכנסת ויערער על החלטת הוועדה לפני בית-המשפט העליון.

בעניין הדוגמאות - הרבה מאוד דוגמאות ניתנו כאן ואני רוצה לחזק חלק מהן. ראשית, לעניין "משמר השכונות". אנחנו לא צריכים להיכנס לדוגמאות על "משמר השכונות", המשטרה דיברה כבר מספיק על העניין הזה והיו מעצרים של אנשי "משמר השכונות" שתקפו אנשים לפי צבע עורם. כך הם תקפו גם מבקשי מקלט וכך הם תקפו גם אזרחים ישראלים-אתיופים, כנראה בשל צבע עור. אני לא יודע מה ההנחיות שקיבלו אותם אנשים מבן-ארי ומחבריו שהקימו את "משמר השכונות" - מרזל ובן-גביר - כנראה שזה מה שהוביל אותם לדבר הזה.

דוד רותם:

"כנראה", "אבל כנראה" ו"אני לא יודע מה ההנחיות שהם קיבלו, אבל כנראה" - זה לא מספיק כדי לפסול רשימה.

מרטין קיאל:

בבקשה, אני אסביר במה דברים אמורים. באחת ההפגנות עמד מר בן-ארי ואמר: אנחנו נפעל בכל הדרכים החוקיות והאחרות. יש דרכים חוקיות, והוא אומר "אנחנו נפעל בדרכים החוקיות והאחרות". לא רק בדרכים החוקיות, אלא גם בדרכים אחרות. זה מה שהם יישמו ולכן יש תקיפות על רקע גזעני בדרום תל-אביב, לכן יש את הדברים האלה.

דוגמה נוספת היא ההסתה שלהם נגד מבקשי מקלט בדרום תל-אביב, הסתה שהגיעה לשיא בפוגרום שהתפרץ אחרי הסתה פרועה מצד בן-ארי שדיבר שם. כמו שגם אמרה חברתי, הוא היה אולי אחד הבולטים, אבל היתה שם גם חברת הכנסת רגב וחבר הכנסת דנון, עם השוואות - -

איתמר בן-גביר:

אתה מבקש לפסול גם אותם?

מרטין קיאל:

לא הפרעתי לך, נכון.

איתמר בן-גביר:

אני שואל, אתה מבקש לפסול אותם?

מרטין קיאל:

אני מבקש לפסול אותך.

איתמר בן-גביר:

אני לא אישן בלילה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אל תיכנס לדיאלוג, תמשיך בבקשה.

מרטין קיאל:

כמו כן, באותה הפגנה שהיתה ב-23 במאי ניכרת מאוד ההסתה הגזענית. מר בן-ארי עמד שם ודיבר על 50,000 מסתננים. מבחינתו כולם מסודאן, גם אלה שהם מאריתריאה וממקומות אחרים, יש גם מקונגו. הוא מסית נגד כולם. הוא טוען שצריך לגרש אותם, ולגרש אותם אומר סכנת מוות. זו הטענה של מבקש מקלט. הוא אומר אני צריך מקלט, כיוון שבארץ שבה אני נמצא יש סכנה.

דובר:

זו לא החלטה שלו, יש החלטת ממשלה לעצור ולגרש אותם.

מרטין קיאל:

באותה הפגנה הלהיב מר בן-ארי את הקהל בקריאות "סודנים לסודן". הוא גם מסית נגד שמאלנים. לפחות אני קורא לו בשמו, לי הוא קורא בשם "השמאלנים הבוגדים" או "אני שומע את השמאלנים האלה שונאי ישראל", והוא מודיע לאלי ישי, שר הפנים, "נגמרו הדיבורים".

יהודה אבידן:

אלי ישי בסדר.

מרטין קיאל:

בואו נגיע לעניין הבקשה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כל אחד עושה את הערות הביניים הפוליטיות שלו, זה לא עניינך. זה שייך לפסילה אחרת.

מרטין קיאל:

חבר הכנסת בן-ארי יחד עם חברים אחרים ממה שנקרא "פרחי כהנא" יזמו דיון בוועדת הקליטה שהיתה עלילת דם כנגד ערבים בישראל, עלילת דם שמתבטאת גם בזה שחבר התנועה שלהם לא מתבייש לאיים קבל עם ועדה בטלוויזיה על אדם שכל מה שהוא עשה היה כנראה לנסות להתחבר עם מישהי, שלטענתם היא יהודיה, ולו אסור כיוון הוא לא יהודי. אלה הדברים שהוא אמר: וואלק, אני מתחיל להשתגע, מתחיל להתעצבן, זה לא ככה. תאמין לי, כשאני מדבר ברור, זה לא טוב. אני מעדיף לדבר לא ברור. תאמין לי, לך טוב ולי טוב שאני לא מדבר ברור. אלה דברים של מרזל. הדברים האלה מאוד מאוד ברורים, במיוחד כשאנחנו רואים את מה שקרה באותה הפגנה ואת ההסתה שלהם.

כל אלה, אני מזכיר לוועדה, דוגמאות של התוצאות ושל היישום התפיסה הגזענית שלהם שהם רוצים להכניס לכנסת. זו אותה תפיסה.

מר בן-גביר – בית-המשפט אמר די והותר פעמים את דעתו על העמדות שלו ועל מיהו. בבקשה שלנו ציטטנו מדברי בית-המשפט העליון על מר בן-גביר בפרשת בן-גביר נגד דנקנר, בקשה מוכרת, שם נאמר כי דעותיו הגזעניות מוכרות היטב ונפסק לו פיצוי בסך שקל אחד.

יהודה אבידן:

למי?

מרטין קיאל:

למר בן-גביר.

איתמר בן-גביר:

זכיתי ואתה מביא את זה כראיה?

מרטין קיאל:

אני ממליץ לכולם לקרוא את מה שנאמר באותו פסק דין על מר בן-גביר. שם נאמר במפורש שהוא אדם בעל דעות גזעניות וזה מה שהוא רוצה להכניס לכנסת.

מר בן-גביר התפרץ כמה וכמה פעמים בעניין הדוגמאות וכו'. אני רוצה להפנות להערה 9 בבקשה שלנו, שם יש ריאיון של בן-גביר בו הוא אומר: באנו לכאן לומר לאנשים האלה שבוגדים ותוקעים סכין בגב האומה. אחר כך יש הערה בהפגנה שהיה כנגד השמאל, שם באת ואמרת: ותוקעים סכין בגב האומה.

איתמר בן-גביר:

ועל זה אתה רוצה לפסול אותי. אלה עילות הפסילה.

מרטין קיאל:

הערה נוספת - - -

איתמר בן-גביר:

איפה למדת משפטים, אדוני?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

זו פעם אחרונה שאתה עונה לו. תכבד את המקום. אתה לא בדיאלוג עם מר בן-גביר. מר בן-גביר עושה את הפרובוקציות שלו. עכשיו, תורך. לא לענות לאף אחד.

מרטין קיאל:

בהערה 14 אנחנו מפרטים ריאיון אחר של מר בן-גביר, בו הוא אומר: מה שחשבתי בגיל 14 ובגיל 17, אני חושב גם היום. כל אלה מחזקים את זה שמדובר במישהו שמאמין בדרכו של כהנא ורוצה להמשיך את דרכו של כהנא בתוך הכנסת.

על ההרשעות דובר קודם ולכן אין צורך שאני אחזור על הדברים האלה.

אני רוצה לעמוד על עוד נקודה, עוד יישום של אגינדה גזענית, וזאת החלטתך, כבוד היושב-ראש, לפסול את הקמפיין של "עוצמה לישראל", שמהווה בעצמו הסתה גזענית נגד כל אזרחי ישראל הערבים.

אני מקצר כדי להשאיר זמן לחברי. אני רוצה לסיים בציטוט מהחלטתך, כבוד היושב-ראש, באותו עניין: אנו, בני העם היהודי, הופלינו בכל תולדותינו כמיעוט תוך הכללות מכפישות. לכן מניעת שמץ חשש לגזענות צריך שיהיה בצופן הגנטי שלנו כלפי השוכנים עמנו, והם מיעוט. אין

לכך קשר לביקורת לגיטימית שניתן למתוח על פלוני או אלמוני מהציבור הערבי או היהודי בשל יחסו למדינה, ואף איני משווה את הדברים לתוצאות הקשות של הגזענות האנטישמית. אך המודעה היא, על-פי האמור, הכללה שיש בה סממנים גזעניים. רוצה אני לקוות שבמחשבה שנייה כך יסברו גם המשיבים. אנחנו רואים שהמשיבים לא סוברים כך ועומדים על רעיונותיהם הגזעניים. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר פסטרנק, בבקשה, חמש דקות.

אורן פסטרנק:

חברות וחברים, כבוד השופט רובינשטיין יושב-ראש הוועדה, חברי הוועדה, מה שעומד כאן על הפרק היום זה לא עתידה של רשימת "עוצמה לישראל". מה שעומד כאן על הפרק היום זה עתידה של הדמוקרטיה במדינת ישראל שנמצאת היום במדרון חלקלק שלא היה כדוגמתו. אילו הדיון היה נערך ב-1996, שנה לאחר הירצחו של יצחק רבין, האדם הזה שיושב כאן, איתמר בן-גביר וחבר מרעיו, ברוך מרזל ומיכאל בן-ארי, האנשים האלה - - -

מיכאל בן-ארי:

אז שהתפוצצו אוטובוסים ואנשים עפו מהאוטובוסים, לזה אתה מתכוון?

אורן פסטרנק:

לא הפרעתי, אני מבקש ממך להיות בשקט.

האנשים האלה שהסיתו ב-1995, האנשים האלה שלא רואים את הדמוקרטיה כמשהו שהם מאמינים בו אלא כחליפת הסוואה, הם האנשים שעתידיים להיכנס לכנסת ישראל.

יעקב מצא:

מה ההבדל לקרוא לשרון רוצח?

אורן פסטרנק:

האדם שיושב כרגע גם בוועדת הבחירות, מר איתמר בן-גביר, מקום חמישי ברשימה, הוא אותו אדם שהחזיק את סמל מכוניתו של יצחק רבין ואמר: הגעתי לסמל, נגיע גם לבן אדם.

איתמר בן-גביר:

ומה אמרתי אחרי זה? שאלו אותי מה אתה רוצה, ואמרתי: אני רוצה לצעוק עליו. לצעוק עליו, זה מה שאמרתי.

אורן פסטרנק:

מדובר על רשימה גזענית, רשימה עם אלמנטים פשיסטיים. אני, בתור יהודי וציוני, קצין במילואים, גאה להיות במדינה הזאת, חושב שאתם מסכנים כל פיסת דמוקרטיה. אינני מייצג כאן שום מפלגה, אינני מייצג כאן שום ארגון, ואתם יכולים להמשיך לקרוא עד מחר "השמאל הקיצוני" או "הימין הקיצוני". אני אזרח שחרד לדמוקרטיה והגיעה השעה שנגן על הדמוקרטיה שלנו.

איתמר בן-גביר:

איפה היית אתמול?

אורן פסטרנק :

אני רוצה לשאול את חברי הוועדה, תשאלו את עצמכם את השאלות: מר בן-גביר, מר בן-ארי, מר מרזל, לאיזה חלק מתורתו של כהנא – ותענה לשאלה הזאת, אתה מתכחש - מה העמדות שלכם בעניין שוויון זכויות, בעניין הומוסקסואלים ולא רק בעניין ערבים? איפה "מצעד הבהמות" שלכם, "מצעד החמורים" שבהם נראיתם. אני לא רוצה להזכיר מאיפה הוציאו חיות כדי להדגים בן-אדם. אני גם לא מדבר על מושגים כמו "סרטן", שאמרו על בני אדם במדינה שלי, ולא משנה מה צבע עורם.

מה עמדתכם בעניין משפטים כמו "מה נעשה לחנין זועבי". מה נעשה לבן אדם, ולא משנה אם קוראים לו חנין זועבי או אורן פסטרנק או יוסי כהן משדרות או מדימונה. מה הן "הדרכים האחרות" בנוסף לחוקיות שאתם תפעלו?

אני רוצה, כבוד היושב-ראש, להוריד את נשף המסכות שמתמשים בו החברים בן-ארי, החבר בן-גביר, החבר מרזל. כהנא מת, גבירותי ורבותי, כהנא מת, אבל רוחו מרחפת מעל הכנסת.

יעקב מצא :

הוא לא מת, הוא נרצח.

אורן פסטרנק :

כהנא אינו בין החיים, אבל רוחו מרחפת מעל הכנסת. הגענו לנקודת שפל חסרת תקדים. אם תאשרו את הרשימה הזאת ששמה "עוצמה לישראל", אך משמעותה חולשה לישראל, חולשה לדמוקרטיה, חולשה לזכויות אדם. "יהודית", משמעותו גם דמוקרטיה. באופן אישי אני גם חושב שהרשימה הזאת איננה יהודית במהות שלה, זאת בתור יהודי גאה. אם תאשרו את הרשימה הזאת היום, כל אחד ואחד מכם ידע את הדבר הבא: אתם מאשרים את כניסתו של ארגון טרור, לא פחות ולא יותר - - -

דוד רותם :

זה כבר אישרנו אתמול.

מיכאל בן-ארי :

אתה יכול לפרט את מעשי הטרור שלנו? קח שתי דקות על חשבונך ותפרט את מעשי הטרור.

אורן פסטרנק :

יש דוגמאות, יש ראיות, יש צילומים ויש דברים שמראים שאתם ארגון טרור לכל דבר ועניין השולל את קיומה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית.

מיכאל בן-ארי :

תן דוגמה, משהו אחד. מה זה הדמוקרטיה הזאת.

אורן פסטרנק :

מספיק שאני אציין כל שני וחמישי, בנוסף למעשיו של בן-גביר, את ההפגנות בנוסח "באנו חושך לגרש" - - -

דובר :

נו, אז מה, הפגנות.

מיכאל בן-ארי :

השמאלנים המציאו את זה בירושלים נגד החרדים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, אני אוריד את זה מהזמן שלכם. מר פסטרנק, משפט אחרון.

אורן פסטרנק :

בגין היה מתבייש היום, בגין היה מתבייש היום, ז'בוטינסקי היה מתבייש היום, ורבין ברגע הזה, מר בן-גביר, מתהפך בקברו. אתה ממשיך את מעשיך.

אני אומר שוב, אם תאשרו את הרשימה הזאת, תאשרו את כניסתה של רשימה לא דמוקרטית וארגון טרור לכנסת ישראל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

מר הלמן, בבקשה, בשם היועץ המשפטי לממשלה.

ענר הלמן :

כבוד השופט רובינשטיין, חברי ועדה נכבדים, אני לא אחזור על דברים שאמרתי אתמול בעניינין של רשימות אחרות. עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא כדלקמן, כתבתי אותה בכתב ואני אחזור עליה רק בקצרה: לגבי שתיים מהעילות – שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית ולגבי תמיכה בארגון טרור – אנחנו סבורים שאין די ראיות כדי להצביע על קיומן של עילות פסילה אלה.

לעניין עילת הפסילה של הסתה לגזענות - בעניין הזה עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא שחלק מהדברים, ההתבטאויות והמעשים שמיוחסים לרשימה הם קשים וצורמים ביותר, הם מטרידים. אני חושב שעמדתו של היועץ המשפטי לממשלה בנושא זה ברורה: גזענות וחופש הביטוי אינם הולכים יד ביד. הביטוי הגזעני איננו חופש הביטוי בישראל ולכן הוא גם לא צריך לזכות לשום הגנה של חופש הביטוי, שהוא זכות על במשטר דמוקרטי זוכה לה.

עם זאת, על-פי הפסיקה של בית-המשפט העליון צריכים מאסה ראייתית קריטית כדי לפסול רשימת מועמדים, פה אנחנו מדברים על רשימה ולא על מועמד, מלהתמודד בבחירות לכנסת.

לפני עשר שנים, כפי שאמרתי אתמול, היועץ המשפטי לממשלה דאז תמך בבקשת הפסילה של מר מרזל, ולאחר שהוועדה סירבה לפסול - - -

דוד רותם :

מר בשארה.

ענר הלמן :

על מר בשארה דיברתי כבר אתמול. עכשיו אני חוזר למר מרזל – כאשר הנושא הזה הגיע בערעור לבית-המשפט העליון, גם בבית-המשפט העליון נציגת היועץ המשפטי לממשלה הבהירה מדוע לשיטת היועץ המשפטי לממשלה יש מקום לפסול את מר מרזל לרוץ בבחירות לכנסת. דרך אגב, היועץ המשפטי לממשלה הביא לכך גם ראיות רבות מאוד, יותר מהראיות שקיימות היום בפני הוועדה הזאת. בסופו של דבר, בית-המשפט העליון, ברוב של שבעה נגד ארבעה, דחה את ערעור הבחירות, כולל של היועץ המשפטי לממשלה, וקבע שכאשר יש ספק, הספק פועל לטובת המועמד, ובמקרה הזה לטובת הרשימה.

לפיכך, כפי שצינו בתשובה בכתב מטעם היועץ המשפטי לממשלה, היועץ המשפטי לממשלה סבור שגם את הבקשה לפסילה של רשימת "עוצמה לישראל" אין מקום לקבל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. חמש דקות הפסקה ואחרי כן התשובה של רשימת "עוצמה לישראל".

(הפסקה)

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אנחנו ממשיכים בישיבה. חבר הכנסת אלדד, בבקשה. יש לכם 20 דקות ותוכלו לחלק אותן ביניכם לפי רצונכם.

אריה אלדד:

תודה, אדוני השופט רובינשטיין, תודה לחברי הוועדה. אמר מישהו פעם לפני נאום, שלפני שהוא מתחיל לדבר הוא רוצה להגיד משהו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

דרשנים של פעם, רבנים, היו אומרים: לפני שאני מדבר, אני אגיד כמה מילים.

אריה אלדד:

אז אני אגיד כמה מילים.

הערה לעו"ד עוזר, שהיה ראשון הדוברים היום, שמחה וקרא לפסול אותנו על רקע הקריאה "שמאלנים הביתה". הבנתי שאני יכול להתנצל שגנבנו את הקריאה הזאת ממרצ. זה השלט העיקרי שלהם בלוחות המודעות, ואם יפסלו אותנו על רקע הקריאה "שמאלנים הביתה", תיאלצו לפסול גם את מרצ.

חבר הכנסת חנא סוייד אמר שהחברה הישראלית התעוררה רק כתוצאה ממעשי האלימות והבריונות של כהנא. אני מניח שהוא כולל בדבריו גם מאורעות תר"פ, תרפ"ט, מאות הנרצחים במרד הערבי הגדול ב-36' עד 39' והניסיון הגדול להשמיד את מדינת ישראל בחיתוליה במלחמת הקוממיות.

עוד הערה אחת לעו"ד מחאגינה שייצג את בל"ד – הוא טען שאני מרבה לומר שאני בעד סיום הכיבוש וחייבים לסיים את הכיבוש המוסלמי של ארץ ישראל. אני מודה באשמה, אני כך אומר וחוזר ואומר. כיוון שיושב-ראש הוועדה פסל קמפיין שלנו שהשתמש במילה "ערבי", אני אציע לבל"ד לצאת במודעה משותפת, שהם יאמרו בערבית שאנחנו קרובים לסיום הכיבוש המוסלמי ואנחנו נאמר את זה בעברית, ואז בוודאי לא נהיה נגועים אפילו בחשד לגזענות. זה נכון, זה חלק מהמצע הפוליטי שלנו, אנחנו קוראים לסיום הכיבוש המוסלמי של ארץ ישראל שהחל לפני 1,300 שנים. אינני רואה שום פסול בקריאה מהסוג הזה.

ועכשיו, אני באמת מודה על ההזדמנות לבוא ולהשיב על חלק מההאשמות שהואשמו בהן במגמה לפסול אותנו. אני אדבר על חלק שעסק במצע "עוצמה לישראל", ב"אני מאמין", דברים שצוטטו במסמכים שהוגשו לכם וגם נאמרו כאן בעל-פה מפי נציגי שניים מאלה שביקשו לפסול אותנו. חבריי ימשיכו ויעסקו בנושאים האחרים.

הופתעתי מאוד שחלק מהאנשים שביקשו לפסול אותנו, למשל חברי סיעת בל"ד, מצטטים בהרחבה את המצע שלנו, מה שמאפשר לי להעלות בפניכם את הנקודות העיקריות שהם העלו ולשכנע אתכם להצביע "עוצמה לישראל". כותבת בל"ד בבקשת הפסילה שלה שמצע הבחירות שלנו כולל את האמירה "סיעת עוצמה לישראל דורשת ופועלת להחלת החוקה והמשפט הישראלי על כל שטחי הארץ שמהירדן ועד הים התיכון". נכון, כך אנחנו כותבים, בכך אנחנו מאמינים. אנחנו מאמינים שארץ ישראל שייכת לעם ישראל. נדמה לי שגם דוד בן-גוריון הרבה לכתוב על כך.

מאשימים אותנו שסיעת "עוצמה לישראל" שוללת מכל וכל הקמת יישות מדינית ו/או פוליטית נוספת למדינת ישראל בשטח שממערב לירדן. גם זה נכון. אם אינני טועה זה גם מצע הליכוד. זו חוקת הליכוד ששוללת מכל וכל הקמת ישות מדינית נוספת. אפשר גם לצטט בהקשר

הזה את ראש הממשלה שנרצח, שהוזכר כאן, יצחק רבין, שאמר: מדינה פלסטינית יכולה לקום רק על חורבותיה של מדינת ישראל. וכמי שאיננו רוצה לראות חלילה בחורבנה של מדינת ישראל, אני שולל את הקמתה של מדינה פלסטינית.

אנחנו נאשמים כמי שכתבנו במצע שלנו: סיעת "עוצמה לישראל" תפעל להמשך גאולת אדמת ארץ ישראל, כולל כולה, ולשימורה למען הדורות הבאים. מי שלא מוצא חן בעיניו הדבר הזה, מוזמן לחזור לבאזל ולהגיש הסתייגות, כי זו תנועה ציונית, זה קרן קיימת. זה הרצל, וזה אוסישקין, וזה רופין וכל אבות התנועה הציונית שגאלו את אדמות ארץ ישראל כדי ליישב בהם יהודים. שלא לומר שזו הצהרת בלפור, כתב המנדט ואם תרצו מסמכים רבים נוספים. אם הם מבינים באמת איך מישוהו יכול בטענת גאולת אדמת ארץ ישראל ורצון להקים עליה יישובים יהודים, אם מישוהו יכול ברצינות לפסול אותנו, אלא אם הוא באמת שולל את דמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ואינו יכול לסבול שיהודים יקימו יישובים באדמת ארץ ישראל.

אנחנו נאשמים גם שסיעת "עוצמה לישראל" תפעל להגדרת השפה העברית כשפה הרשמית היחידה במדינת ישראל. גם כאן אני מודה באשמה. הגשתי הצעת חוק, ואני מתכוון להגיש אותה בכנסת הבאה, שנכתבה מילה במילה על-ידי פרופי רות גביון, שהיתה יושבת-ראש האגודה לזכויות האזרח. חוק השפה העברית אין לי עליו מילה אחת של זכויות יוצרים, הכל היא. והתביעה שהשפה העברית היא השפה הרשמית היחידה במדינת ישראל תשוב ותעלה כתביעה לגיטימית גם בכנסת הבאה.

ואחר כך אנחנו נאשמים בדברים שונים, שאנחנו נאבקים במסתננים וטוענים בין השאר שהמסתננים הפכו את חייהם של תושבי דרום תל-אביב, אשדוד וערים אחרות לגיהנום. בדרך הנה שמעתי בגלי צה"ל שהיתה עלייה של למעלה מ-90% בגניבות הטלפונים הסלולאריים, ומשטרת ישראל אומרת שמי שגונב את הטלפונים הסלולאריים הללו הם מסתננים מאפריקה. חדשות בגלי צה"ל, בשמונה בבוקר. שודר, לא נגענו.

קשה לי לעסוק בכל הטיועונים שעוסקים במצע שלנו, אבל אני רוצה לגעת בעוד מספר נקודות. הביאו מסמך שנקרא "אני מאמין", שפרסמתי גם באתר, ואני מבקש להגיב עליהם. אחת ההאשמות החמורות שהואשמו בהן היא שסיעת "עוצמה לישראל" – ופה אני מתייחס למסמך שהגיש לכם המטה למאבק בגזענות – תפעל למימוש הריבונות היהודית בהר הבית וזכות תפילה ליהודים בהר. אמת, נכון. אנחנו נפעל בכנסת הבאה לזכות תפילה ליהודים בהר הבית. אני חושב שזה כמעט כתם על הדמוקרטיה הישראלית שמאמינה בחופש הפולחן, שליהודים אסור להתפלל במקום הקדוש ביותר להם. ובאמת, אינני רואה איך דבר כזה יכול להיות עילה לפסילת איזושהי רשימה.

סיעת "עוצמה לישראל" תפעל לפירוק מנגנוני הביטחון של צבא המחבלים, קרי משטרת אש"ף. נכון, אנחנו חושבים שפתי"ח הוא ארגון טרור וארגוני הביטחון שלו מסכנים את חיי אזרחי ישראל, ואנחנו נפעל לפירוקם.

סיעת "עוצמה לישראל" תמשיך לגאול את האדמה; סיעת "עוצמה לישראל" תפעל לפינויים מהארץ של מסתננים ושוהים בלתי חוקיים. נכון. ממשלות ישראל, ממשלת ישראל האחרונה בוודאי, נתנה את הדעת על התופעה המדאיגה הזאת של גל מסתננים לישראל מאפריקה דרך חצי האי סיני, והשקיעה סכומי כסף גדולים מאוד כדי להקים את גדר הפרדה ולעצור את השטפון הזה. היא החליטה בהחלטות שונות שהיא תחזיר את המסתננים הללו לארצות מוצאם, רק שלצערו יש פער בין הצהרות הממשלה והביצוע שלה. אנחנו מצהירים שאנחנו נפעל לקדם את התכנית הזאת, כדי להחזיר את המסתננים מארצות אפריקה לארצות מוצאם. אבל לא רק מארצות אפריקה, אלא בכלל שוהים בלתי חוקיים שנמצאים במדינת ישראל שלא כדון, אנחנו נפעל להחזירם לארצות מוצאם.

יש עוד ביקורת קשה עלינו שאומרת שתחת הסעיף "חינוך" במצע שלנו נקבע כי סיעת "עוצמה לישראל" תיאבק בתופעות השנאה העצמית, הקריאות לחרם על ישראל באקדמיה הישראלית והתמיכה באויב הערבי, המתגלים מעת לעת בקרב מיעוט מבוטל מקרב אנשי הסגל באוניברסיטאות בארץ. קרי, לשיטת הרשימה, הבעת עמדה מדינית שונה מעמדת הרשימה הינה פסולה ועל כן צריכה להיות בלתי חוקית. הסוגיה הזאת של תופעות השנאה העצמית בקרב העם היהודי לדורותיו, שמתבטאות ביתר שאת, באמת בשוליים הקיצוניים של האקדמיה ובמספר מוסדות אקדמיים, שקוראים להחרים את המוסדות שבהם הם עובדים, לסתום את הבאר שממנה הם שותים. הקריאות הללו הן בלתי נסבלות ואינני מבין באמת איך מישוהו שמצהיר שהוא יאבק בתופעות השנאה העצמית הזאת, שייאבק בתופעות הדה-לגיטימציה שהם מנסים

לעשות למדינת ישראל, איך עצם הקריאה הזאת שאנחנו נאבק בתופעות הללו, איך זה יכול להיחשב למה שהוא בלתי חוקי או משהו שצריך להוות עילה לפסילה הרשימה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

פרופ' אלדד, אני מפסיק אותך כי יש לכם 20 דקות ועשר כבר עברו.

אריה אלדד:

תודה, אדוני.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ד"ר בן-ארי, בבקשה.

מיכאל בן-ארי:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה, שמעתי פה היום הרבה הרבה האשמות. אני יכול לומר באופן חד-משמעי שדבר אחד בלבד מניע אותי, זה דבר שנקרא "אהבת ישראל". דבר אחד מניע אותי, זה החרדה לכך שלילדים שלי תהיה כאן מדינה יהודית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מי שרוצה להשתתף בוויכוח, אנא להירשם. שלושה כבר נרשמו.

מיכאל בן-ארי:

הדבר שמניע אותי זה הדאגה לכך שהילדים שלנו יקומו פה בבוקר, מחר, למדינה יהודית. למדינה יהודית ודמוקרטית, כן. לא אנחנו אלה, כמו שהזכיר קודם חבר הכנסת אלדד, שפתחנו פה בפוגרומים, לא ב-1921 ולא במאורעות תרפ"ט אז תפסו את הרוקח חסון, שריפא את שכניו בחברון בחינם, תלו אותו עם רגליו למעלה וראשו למטה, אנסו את בנותיו ואת אשתו לעיניו ושרפו אותו עם פרימוס. לא אנחנו התחלנו את המתקפה על המדינה הקטנה של 600,000 אחרי תכנית החלוקה, מתקפה של כל המדינות שמסביב כדי להשמיד אותה, כדי לזרוק אותנו אל הים. לא אנחנו הקמנו בשנת 1964 את הארגון לשחרור פלסטין, שלוש שנים לפני השטחים הכבושים כביכול. לדאבוננו הרב, מאז המזימה להשמיד אותנו לרגע לא הופסקה. היא לבשה צורה ופשטה צורה, אבל דרך הטרור האמיתי – ואומרים שאנחנו טרוריסטים. מישהו יכול להצביע על מעשה אחד? השתתפתי במלחמות ישראל, נפצעתי בפעילות מבצעית, הגנתי על המדינה. מעולם לא פגעתי באיש.

כן, נאבקתי למען אנשים. הקמתי, כאן בכנסת, את השדולה למען נפגעי תופעת המסתננים הבלתי חוקיים שהפכו את חייהם של תושבי דרום תל-אביב ותושבים של שכונות אחרות לגיהינום עלי אדמות, לאנשים שלא יכולים לצאת מביתם בשעות הערב, ולא כאן הזמן לפרט. פעלנו במסגרת החוק למורת רוחם של אלה שמעולם לא דאגו למסתננים. אני לדוגמה, דאגתי למסתננים. תשאלו את איתמר בן-גביר. לקחנו אותם לבריכה להצטן בקיץ וחשפנו את פרצופם של אלה שטוענים שהם דואגים להם. לא פגענו בהם, נתנו להם להשתכשך בבריכה. אנחנו בעד שגם הם יצטננו בקיץ. רבותי, אני מדבר בצניעות, אבל פעלנו במסגרת החוק. פעלנו במסגרת החוק למורת רוחם של אלה שפועלים נגד החוק ומעודדים הסתננות וגניבת גבול למדינת ישראל, ומעודדים פשיעה ופגיעה בדרום תל-אביב דווקא. אתם רוצים לחלק להם מרק, אמרתי תמיד: לכו לרמת אביב. אתם רוצים לבנות להם אוהלים? תפאדלו, תלמדו אותנו בכיכר המדינה איך עושים את זה. אחרי שתלמדו אותנו בכיכר המדינה ובמרכז שוסטר ושדנה וייס תביא להם לשם מרק ותארוח אותם אחר כך בבית, גם אני אביא אותם לדרום תל-אביב. בואו נראה אתכם, שאתם כל כך אוהבי האדם וכו'. תלמדו אותנו, אנחנו מדרום תל-אביב רוצים ללמוד מכם. רבותי, במה מדובר? בצביעות שאין כדוגמתה.

מישהו פה הזכיר את העניין שאני אמרתי שצריך לירות בגנבי גבול. רבותי, לא רק אני אומר את זה. זו שיטה קבועה של מערכת הביטחון. לדוגמה, בצפון, כשהיה חשש להסתננות, אמרו שכל מי שיתקרב לגבול, יירו בו. לצערי הרב, נתנאל יהלומי - - -

אורן פסטרנק :

שקר.

מיכאל בן-ארי :

אל תגיד שקר, הדברים ברורים וידועים.

אורן פסטרנק :

אני משרת שם.

מיכאל בן-ארי :

טוב, אתה משרת שם, אתה הכל. לא נתנו לאף אחד להתקרב לגבול, ירו עליהם. אלה עובדות. נתנאל יהלומי, בנו של חבר שלי, נהרג מזה. תלמיד שלי, נפצע מכדור בבטנו, בגלל אווילות כזאת.

כיוון שאין לי הרבה זמן, אני רוצה להתייחס למה שאומרים. מעולם לא קרעתי את הברית החדשה. קרעתי את ספר הבריתות. עכשיו, לשם ההמחשה, מישוהו ייקח כריכה ויכרוך את הקוראן שקדוש למוסלמים, ויקרא לו "הקוראן הישן" ויחבר אליו כספר חדש למשל את "פסוקי השטן" של סלמן רושדי, ויקרא לזה "הקוראן החדש", וישלח את זה לחברי הכנסת. אני משוכנע שהיתה נפתחת חקירה, היו נעצרים האנשים שעושים את זה. במשך שנים יש פה פרובוקציות של המיסיון. חצי שנה קודם לזה ביקשתי כאן בכנסת ודיברתי על זה. כבר קודם שלחו לי את הברית החדשה ולא התייחסתי לזה. שלחו למאות אלפי בתי אב חומרים מיסיונריים. ביחד עם חבר הכנסת אורי מקלב ביקשתי דיון מהיר, כדי להתייחס לנושא הזה בצורה פרלמנטרית.

חנא סוייד :

זה חופש ביטוי.

מיכאל בן-ארי :

חופש ביטוי להסית נגד יהודים. אם חופש ביטוי, אז גם לי יש חופש ביטוי. אם לכם יש חופש ביטוי להפעיל פה מיסיון, גם לי יש חופש ביטוי לקרוע את התועבה הזאת.

חנא סוייד :

בגלל זה אנחנו מבקשים מהוועדה לפסול אותך.

דובר :

מחבל.

עלאא מחאגינה :

אתה מחבל וטרוריסט.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

ד"ר בן-ארי, עם הנחה יש לכם עוד ארבע דקות.

מיכאל בן-ארי :

טוב, אז ברשותך אני אומר דברי סיכום. הפעולה שלי היתה פעולת מחאה. זה היה ספר הבריתות שהיה בו גם את מה שהם מכנים, ובזה פוגעים בדתי, הם קוראים לעיקר אמונותי "הברית הישנה". זו הברית היחידה מבחינתי. זה שהכנסת סירבה לדון בזה אילץ אותי להעלות את הנושא הזה לסדר היום כפי שעשיתי.

שמעתי את אחמד טיבי כמה פעמים אומר כאן בכנסת שהיום כולם יודעים שכהנא צודק. אני שמעתי, יש הקלטות, יש את זה ביוטיוב. גם הוא אומר את הדבר הזה, אז אולי גם נפסול את אחמד טיבי. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר בן-גביר, בבקשה. עם הנחה יש לך ארבע דקות.

איתמר בן-גביר:

ארבע דקות לא יספיקו לי ולכן גם נרשמתי לדבר בדיון ההמשך. קודם כל, אני רוצה להגיד תודה. תודה לאנשים יקרים שיזמו את הדיון כאן ומה שנקרא "הרימו לנו להנחתה", משום שהאנשים האלה חושפים את צביעותו של השמאל הישראלי. האנשים האלה, אלה שרוממות חופש הביטוי בגרונם, אלה שנעלמו מהדיון אתמול, אלה מבלי"ד שאמרו: מה אתם רוצים, מרמרה זה בסדר, הכל טוב, זו הדמוקרטיה. הם אלה שלא מתביישים ומגיעים לכאן להגיש בקשה מופרכת.

אני מבקש להתייחס אחד לאחד לכל מיני טענות מצחיקות שנאמרו כאן, אבל כמובן שתקצר היריעה. לכן, לפני הכל, נאמר שאנחנו מכחישים כל מה שאנחנו לא מודים בו. כל מה שאנחנו לא מודים בו, אנחנו מכחישים. הם התבססו על גזרי עיתונות, על חצאי משפטים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אתה כותב כתב הגנה: מוכחש, מוכחש, מוכחש.

איתמר בן-גביר:

בדיוק. אני שומע את חבר הכנסת סוייד שאמר: אני הגעתי לחברון, ואתם לא יודעים מה הם עשו לי. בואו אני אספר לכם מה עשינו לחבר הכנסת סוייד ולחבריו. עמדנו שם ואמרנו שהם גיס חמישי. זה מה שעשינו. חבר הכנסת סוייד זו הדמוקרטיה. אגב, כשאנחנו היינו באום אל-פחם לא עמדו שם ואמרו גיס חמישי. זרקו אבנים, זרקו בקבוקי תבערה. אלה היו פעילים שלכם. אבל כשאנחנו עומדים בחברון, בצורה שאולי קצת מקוממת אותך, פתאום זה לא בסדר? לגופם של דברים, נניח שעמדנו בחברון וצעקנו לא לטעמו של חבר הכנסת סוייד, זו עילה לפסילה? אתה קראת את עילות הפסלות לפני שבאת לכאן?

הוא הדין לגבי יתר החברים הנכבדים והנחמדים. הם באו לכאן ואמרו: חבר הכנסת בן-ארי בהפגנה בשכונת התקווה היה מאוד מאוד עדין, אבל הוא נטל חלק בהפגנה, אז אנחנו רוצים לפסול אותו. תגידו, אתם נורמלים? עברתם על הפסיקה? קראתם את החוק? אני יודע בדיוק מה שאתם אמרתם, בדיוק מה שאמרתם.

אורן פסטרנק:

איתמר בן-גביר:

אחד משניכם אמר: יש לבן-גביר הרשעות. יש לו זיכויים ויש לו הרשעות. קודם כל, טעיתם במספר. המספר המדויק הוא 44 זיכויים. תכניסו את זה טוב טוב לראש. 44 זיכויים. כבוד השופט רובינשטיין, אתה מכיר בן אדם במדינת ישראל שיש לו 44 זיכויים. אבל יש גם הרשעות. אתם יודעים על מה? כאלה שהתיישנו, כמו על גרפיטי, על הפגנות, על צעקות, על מודעות, על דברים כאלה.

אורן פסטרנק:

על הסתה לגזענות.

איתמר בן-גביר :

- - - אז באים האנשים האלה בחוצפה ואומרים - - -

קריאות :

- - -

איתמר בן-גביר :

1395/06 – ואומרים בן-גביר נאשם כאן בתמיכה בארגון טרור. זה באמת התיק החדש היחיד שהיה. כל התיקים האחרים משנת 99, משנת 2000, לפני 13 שנה. טוב שלא הבאתם תיקים מגיל 14. אבל יש בעיה אחת בתיק הזה, הם פשוט לא המשיכו לקרוא בפסק הדין. כתוב שם: זי-כוי. הנאשם מזוכה. אז איך אתם יכולים לבוא לכאן ולומר שעל סמך פסק דין שיצא זכאי רוצים לפסול אותו?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

זו הדקה האחרונה שלך. בבקשה.

איתמר בן-גביר :

אם כך, אני אסיים בחלק הזה. לדברי הנשיא ברק, שמקובלים על כולנו - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

הנשיא ברק היה שמח לשמוע.

איתמר בן-גביר :

הנשיא ברק בפסק דין לוי נגד המחוז הדרומי אמר שזכות הצעדה ברחובה של עיר זה לא רק הזכות של אנשים וזרי פרחים עימיהם. הזכות היא גם הזכות להלך ברגליים רוקעות. הזכות היא גם של שמקוממים, שמרגיזים. אנשי השמאל הנכבדים, אנחנו מרגיזים אתכם, זה בסדר, אבל אנחנו נעביר אתכם קורס בדמוקרטיה מה זה חופש הביטוי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, אנחנו עוברים עכשיו לדיון. את הבסיס הנורמטיבי שטחתי אתמול, אני לא אחזור על זה כדי לא להלאות. אני אומר כמה מילים בסוף בתור חבר הוועדה. חבר הכנסת רותם, בבקשה. שלוש דקות לכל דובר.

דוד רותם :

אדוני היושב-ראש, חבריי חברי הוועדה. אתמול, בקולותיהם של נציגי יהדות התורה ובקולותיהם של נציגי ש"ס, הוקם בכנסת ישראל ארגון טרור. כן, כן, הרב פולק, אתה תמכת אתמול בארגון טרור והכנסת אותו לכנסת. בוא נאמר ככה, אני לא בטוח שבקדנציה הבאה תוכל לעשות את זה, כי עוד מעט אנחנו נדון בפסילה שלכם, אבל אתמול יכולת עוד לעשות.

יהושע פולק :

אז את ארגון הטרור השני אתה מקים.

דוד רותם :

אם ניתן לאשר רשימה של חברי כנסת, למרות פסק הדין בעניין של נצרת עילית, שבה חברת כנסת בכירה נמצאת על המרמרה, אז האנשים האלה הם צדיקים, צריך לתת להם ישר תארים בכירים בכנסת ישראל.

חיים פרוימוביץ:

הרב פולק הצביע נגדה. הרב פולק לא הצביע בעדה.

דוד רותם:

לגבי רע"מ-תע"ל הרב פולק בעד, למרות שבסיעה הזאת יש את חנין זועבי.

קריאות:

בל"ד.

דוד רותם:

בסדר, רבותי, אני מתחיל להתבלבל. זה ענייני.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

יש לך עוד דקה וחצי.

יהושע פולק:

תן לו מהזמן שלי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הרב פולק, אתה כל הזמן נדיב.

דוד רותם:

הרב פולק, אני לא רוצה את הזמן שלך, עוד בסוף יגידו שדיברתי בשם יהדות התורה. עד כאן. תבין, אחר כך תהיה עילה לפסול גם אותי.

על כל פנים, רצונות חקיקה, הצהרות שאני אגיש הצעת חוק כזאת, על-פי פסק הדין של הנשיאה בייניש בעניין בל"ד, לא יכולים להוות עילה לפסילה. כאשר חבר הכנסת אלדד אומר: אני אחוקק חוק שיאמר שלעברית יש עדיפות והיא השפה הרשמית המרכזית, על-פי פסק הדין של השופטת בייניש אי אפשר על יסוד זה לבקש בקשת פסילה, משום שהוא אומר: אני, בדרך הדמוקרטית ביותר, אביא את זה לפני נבחרי הציבור והם יחליטו אם הם מקבלים או דוחים. תארו לכם שאנחנו נפסול את רשימת "עוצמה לישראל" ואחר כך אני אגיש את החוק הזה והוא יעבור בכנסת. אז יהיה לנו שידור חוזר של הדברים שאמר אתמול השופט חשין: אילו הייתי יודע על בשארה אז את מה שאני יודע עליו היום, הייתי פוסל אותו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

חבר הכנסת רותם, תודה. מר הררי, בבקשה. אחריו – מר בן-גביר, ואחריו – מר מחאגינה.

חנא סוייד:

השופט חשין אמר אתמול דברים שאתה בכלל לא הסכמת להם.

יגאל הררי:

דווקא ד"ר סוייד, שהוא המיעוט הנרדף בקרב הפלסטינים, שכן אנחנו רואים איך הם נרדפים בבית-לחם וברמאללה בגלל שהם מיעוט נוצרי, דווקא אותו הם הביאו להשיב כאן, להיות המלין. חבל.

אני רוצה לומר שכל הנימוקים שעלו פה היום הם צביעות אחת גדולה. אני לא רואה למשל שהם מבקשים לפסול את הרשימה של ציפי – איך קוראים לה? ציפי משהו. למשל, יש להם שלט חוצות – "ביבי הוא אסון". זאת לא הסתה? מה זאת הסתה?

דוד רותם:

מי אמר שאסור להסית? זו לא עילה לפסילה.

יגאל הררי:

מי שאומר לתת למסתננים להיכנס חופשי - צבוע, והוא עצמו מאיים על ביטחון ישראל.

שמעתי פה בחור שאומר שהוא בעצמו עושה מילואים בצפון, לא היתה הוראה כזאת. אז היתה הוראה כזאת. אז היתה הוראה כזאת ואל תזרו לנו חול בעיניים וגם באוזניים. גם ראינו וגם שמענו שמי שיעבור את הגדר – יורים בו.

אורן פסטרנק:

אף פעם לא היתה הוראה כזאת בצה"ל. יש נוהל פתיחה באש.

יגאל הררי:

יש הוראה של הממשלה.

אני רוצה לומר לחברי הכנסת מהמפלגות הערביות שמצער אותי שכל הזמן אתם משחקים אותה נדכאים וחלכאים. לא ראיתי אותם אף פעם בצעדות ובהפגנות, גם כשעושים בסכנין, במגרש הספורט, חוץ מדגלי חמאס הירוקים האלה ודגלי אש"ף, לא ראיתי אותם מניפים את דגל ישראל לידם. לא ראיתי. זאת האמא של הצביעות שאתם באים לפה לבכות וליילל נגד כל מפלגה כזאת שבסך הכל יש לה אהבת הארץ.

המילה ששמעתי הכי הרבה כאן, זה את המילה "גזענות". יש הרבה גזענות בלי קשר לערבים או ליהודים. אתמול לא ראיתי את כל הדוברים הערבים וגם לא את כל הדוברים היהודים מצד שמאל של המפה מגנים בחירוף נפש על המדינה הזאת, או שמגנים על המרמרה או על החיילים שלנו מהשייטת.

לכן צריך לדחות את התביעות האלה ברוב מוחלט.

לחברי מש"ס ומאגודת ישראל - איזו התחשבות היתה פה אתמול, שנתתם קרדיט למפלגה שבכל פעם שירו על ראשון או על תל-אביב הוציאו את האנשים שלהם לרקוד על הגגות וחילקו להם סוכריות. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. מר בן-גביר, בבקשה.

איתמר בן-גביר:

אני רוצה להתייחס לעוד נקודה אחת שעלתה בדברי המבקשים. מילא להביא גזרי עיתונים ולנסות להסתמך עליהם. נדמה לי שאחד המבקשים – אני לא זוכר מי, תסלחו לי - פשוט הגדיל לעשות והגדיש את הסאה. הם מביאים סרטון שהראתה איזושהי תכנית בערוץ 2 בה התראיינתי. אומרים שרואים בסרטון את בן-גביר אומר שדמות המופת שלו היא גולדשטיין ולהגנתו טוען בן-גביר שהוא לא הרג ערבי מעולם. זו ההגנה שלי, שלא הרגתי ערבי מעולם. מה לעשות, אני פותח את הסרטון, והדברים נראים אחרת לחלוטין. שואל אותי שם הכתב: יש לך כאן תמונה של גולדשטיין. ואני אומר לו: אני לא מחנך את ילדיי להרוג ערבים. ואז הוא שואל שוב, ואני אומר לאשתי – שגם היא מופיעה שם: את מבינה אלה, הוא רוצה להגיד שאנחנו מחנכים את הילדים שלנו להרוג ערבים. לא הרגתי ערבי, לא פעלתי באלימות נגד ערבי. כתבי האיטום הכי מסעירים שלי היו על זה שהדבקתי מדבקה או צעקתי צעקה. ואז הכתב שואל אותי: אם אחד הילדים יצמח ויתפתח כמו ברוך גולדשטיין? אני אומר לו: לא לשם אנחנו מחנכים.

חשבתי שתשאל אותי מה אני אעשה אם הבן שלי יהיה ב"שלום עכשיו". אז הכתב הסתכל ואומר: נו, נו, מה תעשה אם הבן שלך יהיה ב"שלום עכשיו"? ואז אני מחבק את הבן שלי ואני אומר לו: הוא תמיד יהיה הבן שלי.

חנא סוייד:

חסיד אומות העולם.

איתמר בן-גביר:

הסרטון הזה ממחיש את הסילוף ואת השקר. ולכן, כדי שהדברים יהיו ברורים, אני רוצה להגיד אותם: אין לנו משהו נגד הערבים, כערבים. לא מרזל, לא בן-ארי, ולא בן-גביר, אבל יש לנו נגד מי שלא נאמן למדינה. יש לנו נגד מי שיושב פה בכנסת ורוצה למחוק את ישראל. יש לנו נגד מי שעלה על המרמרה. ואתם יודעים שאנחנו אמיתיים בדבר הזה ולכן זה כל כך מפחיד אתכם. אתם כל כך חוששים מזה, אבל על אפכם וחמתכם, בעזרת השם, חבר הכנסת אלדד ובן-ארי ועוד איזה ארבעה חמישה חברי כנסת בכנסת הבאה יתנו עוצמה לישראל. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. מר הדר, בבקשה.

אביגדור הדר:

כבוד השופט, חברי הוועדה, אין צורך להתווכח עם הצדדים הלא ענייניים. אני רוצה לענות לכמה מעורכי הדין הנכבדים שהופיעו פה כנציגים. אני אתחיל דווקא עם עורכת הדין הורביץ, בתשובה לאמירה על נושא של רשימות מוסוות וחברים בה. גם חלק מהחברים היושבים היום בכנסת ישראל יושבים בחלקם במסווה של רשימה שומרת חוק תוך ניצול הדמוקרטיה וחופש הביטוי.

בהמשך היא דיברה על הסתת קהל והסתת ציבור. האם חברי הכנסת הטוענים או משיביהם אינם משתתפים באירועים של שונאי המדינה היהודית בתמיכה המהווה הסתת? האם זו אינה שנאה כלפי האחר, כפי שהציג זאת עו"ד דקל?

עו"ד עלאא הציג דפוס התנהגות. האם דפוס זה כולל את התנהגותה של זועבי, המנצלת את הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון? האם זו אינה פעילות נוגדת חוק?

אני חש שיש כאן מה שנקרא "פלסתר" ושימוש בדמוקרטיה ובחופש הביטוי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. מר סעדי, בבקשה. אחריו – מר אבידן, ואחריו – מר מייבסקי.

אוסמה סעדי:

כבוד יושב-ראש הוועדה, כמובן שאני מאחל אריכות ימים לנשיא בדימוס, אהרון ברק. התכוונתי לומר שאם האדון בן-גביר, אביר שלטון החוק והמגן על בית-המשפט העליון, מצטט מדבריו של הנשיא ברק, אז לאן הגענו. באנו להגיד פה שהפשיזם לא יעבור וצריך לעצור את הגזענות השוטפת את מדינת ישראל.

אני אקרא, כבודכם, ואזכיר לחברי הוועדה הנכבדים את מה שפורסם בהכרזה על הוצאת תנועת "כך" ב-13 במרץ 1994: ההכרזה הזאת חלה על הארגונים הטרוריסטים המפורטים לעיל – זאת אומרת תנועת "כך" ותנועת "כח" – וכן על כל חבר בני אדם שיפעל להשגת מטרות מאותו סוג אשר הארגונים הנזכרים לעיל פעלו להשגתם באמצעים דומים לאמצעים שהארגונים הנזכרים לעיל השתמשו בהם – וכאן אני מדגיש – אף אם יתקראו בשמות או בכינויים אחרים, אם דרך קבע ואם מעת לעת. זה נפסק בשנת 94' וזו הכרזה על ארגון טרור.

אנחנו סבורים, כבודכם, שמה שרואים פה מ"עוצמה לישראל", דרך "חזית לאומית" וכל השמות האלה, כל הכינויים האלה הם אותה גברת בשינוי אדרת. זו תנועת "כך", זו תנועת כהנא.

ישבתי פה מהבוקר, ולמרות ששמעתי את כל הדוברים בשם רשימת "עוצמה לישראל", מחבר הכנסת אלדד, חבר הכנסת בן-ארי וגיבור שלטון החוק החדש, בן-גביר, לא שמעתי מילה וחצי מילה על כך שהם מתנערים, מתנגדים, מתנועת כהנא ומהרב כהנא. אם יש לכם יושרה ויושר תבואו ותעמדו פה ותגידו: אנחנו לא ממשיכי דרכו של כהנא ואנחנו מתנערים מתורתו הגזענית של הרב כהנא. אתה צוחק, כי אתה ממשיך את דרכו של כהנא.

מיכאל בן-ארי:

מה עדיף, להיות ממשיך דרכו של בשארה? מה עדיף? עדיף להיות ממשיך דרכו של משעל?

אוסמה סעדי:

חבר הכנסת רותם אמר שאתמול אושר ארגון טרור בתוך כנסת ישראל. כאשר משווים, ואין כל מקום להשוואה, בין תנועת בלי"ד - -

איתמר בן-גביר:

בטח שאין מקום להשוות.

אוסמה סעדי:

- - לבין "עוצמה לישראל" - -

איתמר בן-גביר:

אנחנו לא עלינו על המרמרה. לא עשינו לינץ' בחיילי צה"ל.

אוסמה סעדי:

- - לבין חבר הכנסת לשעבר בשארה, שמעולם לא הורשע, לבין אדון בן-גביר ואדון ברוך מרזל שהורשעו בעשרות פסקי דין - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר סעדי, סיימת.

אוסמה סעדי:

אני רק אצטט, כבודך - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

היתה לך מסגרת זמן, סיימת. תודה רבה.

אוסמה סעדי:

לכן אנחנו תומכים כמובן בבקשות לפסילת "עוצמה לישראל".

מיכאל בן-ארי:

תגיד לי מי האויבים שלך. אנחנו התרופה שלך. אחלה תרופה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מספיק, זה באמת לא מכבד לא אתכם ולא את המקום. מר אבידן, בבקשה.

יהודה אבידן:

אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה הנכבדים, אמנם כשלא הייתי פה מר רותם ניצל את ההזדמנות כדי לנסות ולתקוף את ההצבעה שלנו כאן אתמול. אני לא מתכוון להצטדק ולהסביר את הצבעתנו אתמול, אף על-פי שכל חברי הוועדה הם סוג א' וראויים להסבר. במקרה הזה אני חושב שההסבר נמצא בהצבעתם של חברי הליכוד, חברי ישראל ביתנו - מבחינתי זו אותה רשימה - שמבחינתם כשאחמד טיבי, הצדיק והישר בעיניהם, לא זכה לפסילה אצלם, אולי היה צדיק אחד בליכוד או שניים כאלה שהחליטו להצביע בעד הפסילה, אבל שאר חברי הליכוד נמנעו. להזכירכם, חברי הליכוד וחברי ישראל ביתנו הנכבדים, שההימנעות אתמול היתה כהצבעה בעד אישור הרשימה. אז אל יטיפו לנו מוסר ויתחשבנו איך אנחנו הצבענו.

יעקב מצא:

הסיבות שונות.

יהודה אבידן:

לא, לא, אל תעשו לי חלוקה בין בלי"ד לרע"מ-תע"ל. אני חושב שמי שלוקח את הפעילות של אחמד טיבי ומה שהוא עשה למען ערעור הביטחון של מדינת ישראל, רואה שזה הרבה יותר מהפעילות של כמה אנשים אחרים, כי הפעילות שלו הרבה יותר מסוכנת. אמרתי פעם אחת, ואני אומר שוב, הפעילות שלו, הלשון שלו, הנחמדות שהוא מראה, הרבה יותר מסוכנת מאשר אחרים.

יגאל הררי:

מה ש"ס עשתה?

יהודה אבידן:

כבוד היושב-ראש, סיעת ש"ס - כפי שנהגה גם אתמול - תתנגד גם היום, אף על-פי שאנחנו חלוקים בהרבה דברים על דרכם או התנהגותם של חברי "עוצמה לישראל". אבל, כשאנחנו באים להשוות בין התנהגותם לבין התנהגות חברי הכנסת הערבים ושל האנשים הצבועים פה שיושבים פה מימיני, שאתמול לא באו לכאן כדי לנסות לתקוף את המפלגות הערביות, ובאים בעזות פנים, בלי בושה, לנסות לפסול מפלגה יהודית, אנשים שנלחמים למען ארץ ישראל. יכול להיות שבדרך הם טועים בכמה דברים, אבל אם אתמול הצבענו בלב כבד, כי אנחנו מתנגדים לפסילות על בסיס אידיאולוגי, כי אנחנו יודעים וחוזים וצופים פני עתיד. האנשים במדינה קצת השתבשו ומסוגלים לומר שבגלל שאנחנו שומרי תורה צריכים לפסול אותנו, ולכן אנחנו מתנגדים לכל פסילה אידיאולוגית. היום אנחנו נעשה את זה בלב שלם ונתנגד, כי אנחנו חושבים שטוב שהם ייבחרו, כדי לאזן. אם אחמד טיבי, ורע"מ-תע"ל, בלי"ד וחד"ש יושבים בממשלה - - -

קריאות:

בכנסת.

יהודה אבידן:

סליחה, בכנסת.

אשר מייבסקי:

בינתיים.

יעקב מצא:

זו השאיפה שלהם.

יהודה אבידן:

אני מאוד מקווה שהם לא ישבו בממשלה, כי השרים נוטים להתקלקל מהר מאוד.

לכן, טוב שיישב בכנסת אחד כמו מיכאל בן-ארי ויאזן. אתם יודעים מה, אולי גם איתמר בן-גביר ישב ויאזן את המצב שיושב אחד כמו אחמד טיבי. טוב, את חנין זועבי לא צריך לאזן.

לכן אנחנו נתנגד לפסילה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. מר מייבסקי, בבקשה.

אשר מייבסקי:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הוועדה, גם היום שמענו כאן הטפות מוסר מהדוברים שייצגו את הסיעות שהציעו את פסילת רשימת "עוצמה לישראל". אמר נציג "ארץ חדשה", עו"ד דקל, שהעמדות שלנו כחברי ועדה נקבעות מראש ואין צורך לקיים את כל הדיונים האלה, שחבל על הזמן של כולם. אני מוחה על כך בכל תוקף. אני יכול לומר לפחות על עצמי, שאני בא לכאן לאחר שקראתי את רוב החומר שקיבלתי. אני מודה שאי אפשר להספיק במשך כמה ימים בודדים לעבור על כל החומר עם כל הנספחים, זה בלתי ניתן, בוודאי לא בשלוש דקות שיש לנו כדי להביע את עמדתנו. אני כן מתייחס ברצינות, ואני לא מסכים כמעט עם כל הדברים שנאמרו פה היום. אני גם רואה צביעות רבה בהתנהגות של סיעת בל"ד, שהגברת הנכבדת, חברת הכנסת זועבי, לפחות היום היתה לה הזדמנות לבוא לכאן ולהציג לנו את מה שהיא טוענת נגד סיעת "עוצמה לישראל". כמובן שהיא הבינה בעצמה שאנחנו לא ראוים לזה ולכן היא לא הגיעה לכאן. חבל על כך, כיוון שאני רואה בזה פגיעה בנו כנציגי ציבור ולא דווקא כפוליטיקאים, כפי שחלק פה מתאר אותנו.

אני רוצה לומר לנציג בל"ד, עלאא מחאג'נה – באדיבותו הרבה הוא נותן לנו הזדמנות לתקן את התנהגותנו אתמול, כאילו שהיום אנחנו יכולים לחזור בתשובה. אני לא חושב שיש כאן איזשהו דבר שצריך לגרום לנו לחזור מהצבעתנו אתמול.

לא שוכנעתי בדברים שנאמרו כאן – אם אני מתייחס אליהם ברצינות, ואני מקווה שגם אלה שדיברו בפנינו התייחסו ברצינות כי אני לא משוכנע בכך – כי יש כאן צביעות רבה.

לכן אני אתנגד להצעות לפסול את הרשימה "עוצמה לישראל". תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. מר בנק, בבקשה.

אורי בנק:

חלק מהחברים דיברו על הצביעות שהיתה כאן, ואני חושב שזה מעבר לכך. זה פשוט תיאטרון אבסורד שבאים לפה האנשים שהכי חותרים תחת הדמוקרטיה הישראלית, שפלורליזם ודמוקרטיה הם הדברים האחרונים שהם מבינים בהם ולמעשה הם מבינים רק כשזה נוגע לצד הערבי של המפה הישראלית, אבל חס וחלילה אם יש מישהו מהצד הימני שלא מסכים איתם או שאומר דעות שלא מקובלות עליהם, הם שוכחים מה מהות המילה הזאת והערך הזה של פלורליזם.

ההאשמות כאן פשוט מגוחכות. הקשבתי לדיונים שהיו ולטיעונים שהועלו. כשב"עוצמה לישראל" דוגלים בשחרור מדינת ישראל/ארץ ישראל מהכיבוש הערבי, זו גזענות.

מיכאל בן-ארי:

מהכיבוש המוסלמי.

אורי בנק:

מהכיבוש המוסלמי. גאולת קרקעות מידיים ערביות, זו גזענות. מה לעשות שיש פה סכסוך לאומי, בין-לאומי, וכשיש סכסוך כזה – ולהבנתי כך "עוצמה לישראל" טוענת - לצד היהודי יש עליונות בסכסוך, יש לנו תביעות צודקות יותר, קודמות יותר. זה לא אומר שכל הערבים הם לא טובים. מי אמר דבר כזה? הקריאות כאן הן לגאול את הקרקעות, וכמו שחבר הכנסת אלדד הזכיר לפני כן, זה ערכי קק"ל הכי בסיסיים עד היום. עד לא מזמן הייתי דירקטור בקק"ל וזה בדירקטוריון של קק"ל, שאני מניח שרוב האנשים פה בחדר, לפחות הציוניים, דוגלים בו. אנחנו משחררים וגואלים אדמות מידיים ערביות בשביל ליישב עליהם יהודים. אם זו גזענות, אז כנראה שכל הציונות היא גזענית.

האנשים שטענו פה הם הכי אנטי-ציוניים במדינה. זו חוצפה לקרוא לחבורה, מהנאמנים ביותר למדינת ישראל, תת-אלוף בצה"ל, לשעבר קצין רפואה ראשי, חבר כנסת מיכאל בן-ארי שלא רק ששירת, אלא אף נפגע כשהיה בשירות הצבאי שלו או איתמר בן-גביר. איך אתם, אלופי הדמוקרטיה, מצדיקים את זה, ולא משנה אם אתם מסכימים לדעותיהם, אוהבים אותם או לא. 44 אישומים שהוא זוכה מהם, זו לא רדיפה של מערכת דמוקרטית. אתם לא חושבים שיש בזה אבסורד. האנשים האלה הם מהנאמנים ביותר למדינת ישראל, בניגוד לכל מי שטען נגדם היום.

אנחנו, באיחוד הלאומי, נתנגד נחרצות לכל פסילה שלהם. להפך, שתהיה הצלחה להם וגם לנו.

חנא סוייד:

אדוני השופט, אני מבקש הבהרה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא. ד"ר סוייד, אני מכבד אותך, אבל אנחנו לא עוסקים בהבהרות עכשיו. מר מצא, בבקשה.

יהודה אבידן:

בפעם האחרונה זה עלה לנו באמירות מאוד קשות.

יעקב מצא:

אני מוותר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אני רוצה לומר כמה מילים על עניין של לוח הזמנים. אנחנו צריכים להצביע בשעה אחת. הסיבה היא שאם יש חברי ועדה שקיבלו את לוח הזמנים והם לא נמצאים כאן, הם זכאים להצביע. אני רוצה שעוד מעט נעשה הפסקה והיא תהיה ההפסקה, לא נעשה עוד הפסקה. אנחנו נחפש את הנציגים של הוועדה, גם בגלל שהכנסת מנהלת אחר כך ישיבה. נתחיל ב-12:45. ננסה להשיג את הנציגים של הקבוצה הזאת שרוצה לפסול את יהדות התורה ושי"ס, כדי שיקדימו לבוא ונודיע לכולם כדי שידעו שההצבעה תהיה לאחר מכן. אני מעריך שזה דיון קצר וההצבעה תהיה אחר כך, פשוט כדי לחסוך לכולם זמן ולא להושיב את כולם פה עד חמש כשאיך צורך.

קריאות:

מצוין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אני אומר כמה מילים ולאחר מכן נצא להפסקה. אנא לבוא חזרה לכאן ב-12:45.

אני רוצה לומר כמה מילים בהקשר של הגזענות. הוזכרה כאן החלטה שלי מלפני זמן קצר בקשר לקמפיין של "עוצמה לישראל". כל אחד מאתנו אמון, ואני בטוח שזה צריך להיות טבוע

בדי.אן.איי., בצופן הגנטי שלנו, שבכל נימי הנפש נתקומם נגד כל דבר גזעני, כי אנחנו היהודים, מי יותר מאתנו סבל וסובל בהרבה יותר מכל אחר. ולכן הרגישות היא מאוד מיוחדת לעניין הזה. גם חופש הביטוי, כמו שנאמר בהרבה הזדמנויות, נסוג מפני הדברים מהסוג הזה.

כמו שעלה מדברי היועץ המשפטי, קשה לומר שההצהרות של חלק מהמועמדים של הרשימה הזאת "עוצמה לישראל" בעבר לא כללו היבט שאפשר לחשוף בו כגזעני, ואני כורך את זה בעיקר בהקשר של ההכללה כשמדברים על כלל הערבים, ולא על ערבים שעשו משהו רע. אתם יודעים מה שאומר התנא הלל הזקן במסכת שבת: "דעלך סני לחברך לא תעביד, זוהי כל התורה כולה ואידך זיל גמור". מה שעליך שנוא, לחברך לא תעשה, זאת כל התורה כולה ואידך זיל גמור.

אבל שוב, השאלה היא כמו שאתמול, כשסיימנו את הדיונים, אמרתי שבסקלול שלכם אתם צריכים לשקול. אמרתי גם אתמול שאני לא אשתתף, וגם היום אני לא אשתתף מאותם טעמים שאמרתי אתמול, דהיינו העירוב בין תפקיד מעין שיפוטי או שיפוטי, כמי שבא מהשפיטה, לבין החלטה שהיא אמנם מעין שיפוטית, אבל של גוף פוליטי. השאלה שמנגד היא אם באותו ספק שהעלה היועץ המשפטי ובהקשר להבהרות כאלה ואחרות שניתנו בפסיקה שנוכרה, אם הדבר הזה לא מביא ספק חרף מה שנאמר קודם. זה השיקול שלכם ואתם צריכים להביט למצב החוקי, לשכל הישר ולתמונה הכוללת.

חשבתי שנכון לומר את זה, כי אני חושב שבימים האלה אנחנו צריכים להיות זהירים יותר מזהירים, יותר מכל זהיר, בנושא.

תודה רבה לכם. הפסקה.

(הפסקה)

**דיון בבקשה לקבוע כי רשימות המועמדים ש"ס – התאחדות הספרדים
העולמית שומרי תורה, ויהדות התורה המאוחדת והשבת, מנועות מהשתתפות
בבחירות לכנסת ה-19:**

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אנחנו מחדשים את הישיבה. אמרתי שנתחיל ברבע לאחת ונתחיל עם הקבוצה שרוצה לפסול את יהדות התורה ואת ש"ס ולאחר מכן נצביע על הכל. היתה לנו בעיה של לוח זמנים מבחינת ההודעה.

אוסמה סעדי:

אולי נשמע את הבקשה של ש"ס ואז נצביע ביחד?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הודיעו שההצבעות יהיו באחת וחצי. לכן נתחיל עם הבקשה לפסול את יהדות התורה. גברת עדי שטיין, בבקשה, 15 דקות בבקשה. ההצבעות יהיו אחרי הדיון הקצר שיהיה בנושא של ש"ס ויהדות התורה.

עדי שטיין:

ראשית, ברצוני להדגיש שאני מייצגת שבעה ארגונים: ישראל חופשית, תנועת לא מצונזרת, עמותת מתפקדות – לובי פמיניסטי, עמותת כ"ן – כוח נשים, קולך – פורום נשים דתיות, השדולה הפלורליסטית והתנועה הירושלמית.

אני רוצה להתחיל את דברי דווקא בציטוט של אריה דרעי, מועמד לכנסת מטעם מפלגת ש"ס, בהתייחסו לשאלתה של יעל דן על הדרת נשים מש"ס: זה לא עניין הלכתי, אלא קודם של התנהגות – איך הבית שלנו מתנהל, מה המקום של הנשים ומה המקום של הגברים, סוף ציטוט.

אנו, שבעה ארגונים חברתיים, פונים לוועדת הבחירות המרכזית ולעומד בראשה, כבוד השופט אליקים רובינשטיין, ומבקשים לפסול מההתמודדות לכנסת מפלגות הנשים: מפלגת יהדות התורה ומפלגת ש"ס. מפלגות אלה אוסרות על נשים להצטרף אליהן וחוסמות בפניהן הלכה למעשה את האפשרות להיבחר לכנסת על-ידי סעיף בתקנונים שלהם, שאינו מאפשר לנשים להצטרף למפלגה.

הכנסת היא משכנה של הדמוקרטיה והיא מתנהלת לאור חוקי היסוד. חוק יסוד: הכנסת מבטיח לכל אזרח ואזרחית מגיל 21 את הזכות להיבחר. זכות אשר העסקנים החרדים שללו מהנשים החרדיות בתואנת שווא בשל הלכה, כאשר מדובר, למעשה, באפליה בוטה הנובעת מתפיסה של אישה כמי שמקומה, כפי מעיד אריה דרעי, אינו בכנסת, בניגוד לגבר.

הכנסת אינה מרחב פרטי אלא מרחב ציבורי הכפוף לחוקי המדינה, ואין רשות לכל אדם לעשות בה ככל העולה על רוחו ולהפר את החוק. סיעות הבית גם הן גופים ציבוריים הממומנים על-ידי כספי משלם המסים. מתוקף כך עליהן לציית לחוק או לצאת מהכנסת.

המצב הקיים היום, בו משלם המסים מממן מפלגות המדירות נשים משורותיהן הוא בושה לדמוקרטיה ואפליה בחסות המדינה. מצב זה חייב להשתנות. באם אנו רוצים להמשיך להיקרא מדינה דמוקרטית ויהודית – דמוקרטיה אינה משחק למעטים ונבחרים בלבד או מערכת אשר שוללת ייצוג מ-50% מהאוכלוסייה; הנשים – אינה דמוקרטיה. העובדה שש"ס ויהדות התורה שוללות את עקרון הדמוקרטיה ואת אופייה של ישראל כמדינה דמוקרטית, כאשר אינן מאפשרות לנשים להיבחר לכנסת, היא עילה לפסילתן על-ידי ועדה נכבדה זו.

בשנים האחרונות ראתה החברה הישראלית תופעות מסוכנות של השפלה והדרת נשים – באוטובוסים, במדרכות נפרדות ואף בקלפי. בבחירות למנהלים הקהילתיים בירושלים גירשו קיצוניים בחורות מקלפי בשכונת שמואל הנביא בצעקות: צניעות, צניעות, וכך – באצטלה של הדת היהודית נשללה מהנשים גם הזכות להצביע.

יהודה אבידן:

"פריצעס".

מיכאל בן-ארי:

אתה טוען גם נגדך אחר כך?

עדי שטיין:

במקרה אחר – נשים חרדיות שהעמידו מועמדות לבחירות, קיבלו איומים בטלפון וכתוצאה מכך הסירו את מועמדותן.

אשר מייבסקי:

יש לך דוגמאות כאלה? את מוכנה להסביר משהו?

איתמר בן-גביר:

וגם ראיות, אם אפשר.

עדי שטיין:

אמשיך את דברי.

יהודה אבידן:

אל תתבלבל עם העובדות. יש סיסמאות ויש עובדות - - -

עדי שטיין:

הזמן שלי. יש לי זמן מוגבל, אם אפשר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי. תתעלמי מכל ההערות האלה, פשוט תאמרי את מה שבו את רוצה להתמקד.

עדי שטיין:

אמשיך, אין בעיה. מדינה שבה חוקרות אינן מורשות לעלות על במה כדי לקבל פרס מצוינות, רק משום שסגן שר הבריאות הוא חרדי, היא מדינה שהזירה הציבורית שלה הושארה הפקר לגחמות של קיצוניים, המשתמשים בדת כתירוץ כדי לבסס את שליטתם באחרים החלשים מהם, במקרה זה – נשים.

המשך הדרת נשים בחברה הישראלית הוא איום ממשי על האופי הדמוקרטי של כל חברה, אשר ערכי השוויון וכבוד האדם הם נר לרגליה. בעבר נעשו מספר ניסיונות לחוקק חוקים להבטחת מקומן של נשים בכנסת, החל משנת 2000. החוק האחרון ששלל מימון מפלגות ברשימות המדיניות נשים קודם על-ידי חברות הכנסת עינת וילף וציפי חוטובלי, ואף עבר את ועדת השרים לענייני חקיקה. הצעות חוק אלו נחסמו על-ידי המפלגות החרדיות בטיעוני סטטוס קוו. כך נוצר מצב בו הכלי הדמוקרטי היחיד שנותר בידינו כדי לתקן את האפליה הוא פנייה לוועדת הבחירות בבקשה לפסילת המפלגות המדיניות נשים. כל עוד נמשיך להתיר למפלגות אנטי-דמוקרטיות לפעול בכנסת, נמשיך לראות הידרדרות בסמכות המוסרית של מערכת השלטון בישראל.

כיום, נשים חרדיות עובדות בכל תחום וזוכות להצלחה גדולה – כמנהלות בתי-ספר, כעורכות-דין, כטוענות רבניות ועוד. נשים חרדיות מקבלות השכלה הרבה יותר רחבה מעמיתם, מאשר הגברים החרדים, ומצליחות להשתלב בעבודה עם גיבוי מלא של רבנים של הציבור החרדי כולו. נשים אלה מקבלות עידוד מהרבנים להשתלב במגזרים הציבוריים, כל עוד זה תואם את

הצורך לפרנס את הגברים החרדים. אך כאשר מדובר בכנסת, העסקנים החרדים חוסמים את דרכן למשכן בתואנה של הלכה. אותם, כפי שראינו, הפריך אריה דרעי עצמו רק אתמול.

ואם נכון התסריט שמציירים ראשי המפלגות החרדיות, ונשים חרדיות אכן אינן מעוניינות להתפקד לכנסת, אז ודאי שאין צורך לחסום בפניהן את הדרך בדמות תקנונים מפלים. יתכבדו ראשי המפלגות החרדיות ויסירו את הסעיף המפלה מתוך התקנונים, וכך ניווכח אם נשים חרדיות מעוניינות או לא מעוניינות להשתלב בהנהגה הפוליטית.

במציאות, ישנן נשים חרדיות לא מעטות המעוניינות להתמודד לכנסת, והמתקוממות כנגד האפליה, כפי שמוכיח קולן הנשמע באמצעי התקשורת בימים האחרונים. נשים אלה אומרות בתוקף כי המפלגות החרדיות אינן מייצגות אותן למעשה. קיבלנו לאחרונה שיחות תמיכה מנשים חרדיות שמאסו במדיניות המפלגות החרדיות כלפיהן.

אצטט מתוך מאמר של אישה חרדית, שהתפרסם לאחרונה בכלי התקשורת, ציטוט: זה הזמן שכל הנשים החרדיות תפנמנה את העובדה שהן ראויות לשליחות ציבורית ולהנהגה, כמו שהן מסוגלות לנהל בתי-ספר ביד רמה, להיות מפקחות, הנדסאיות, טוענות רבניות ועורכות-דין. פוסקי ההלכה, אם רק ירצו, יוכלו להתמודד עם האיסור, לכאורה, שישנו לנשים להיבחר לכנסת, כמו שהתירו לפני שנים לנשים להצביע בבחירות, מעשה שנחשב בזמנו לעבירה חמורה. טוב יעשו לעצמן המפלגות החרדיות אם יבינו שהלכי הרוח במגזר משתנים, וסוגיית מעמדן של נשים הופכת להיות רלוונטית מאי-פעם. בלתי אפשרי יהיה להתעלם לנצח ממחצית המגזר, זו אוכלוסייה בעלת צרכים משלה בתחומי הרווחה, ההשכלה, האקדמיה, החינוך והתרבות. ומי אם לא אישה כמותן תוכל לקדם חקיקה לטובתן? – סוף ציטוט.

ברצוני לסכם, אנחנו יודעים שאתם כבר יומיים שומעים על פסילות וכל מיני האשמות וויכוחים – צד אחד אומר שהצד השני מסית, הצד השני מכחיש. אנחנו טוענים שהמצב בבקשה שלנו הוא שונה לגמרי – המשיבים כלל לא מכחישים שהם פוסלים ומפלים נגד נשים. הם לא טענו שבמקרה במשך 20 שנות קיומן של המפלגות לא יצא להם לבחור בנשים; הם לא טענו שבטעות הסתבר שבכל פעם שהם מגישים רשימה של מועמדים, הם מגישים 120 שמות של גברים בלבד, בלי אף אישה. זאת מדיניות של שלילה שמופיעה אצלם בתקנון. כל מה שהם טוענים בעצם, שמותר להם. מה מצדיק זאת? הם נותנים שלוש סיבות: 1. שכך כתוב בהלכה. אבל כל מי שבקיא בהלכה יודע שאין לזה שום בסיס, והרב דרעי הודה בכך רק אתמול. וכידוע, אנחנו לא חיים במדינת הלכה.

דוד רותם:

את מביאה אותו בתור מומחה להלכה?

אברהם ובר:

אל תפריע לה.

עדי שטיין:

2. הם טוענים שנשים חרדיות לא רוצות. הנשים לא רוצות להשתתף במפלגה ולא רוצות להיות חברות כנסת. אם כך, למה צריך לכתוב שאסור להן? תמחקו את הסעיף הזה ותנו להן להחליט. אם בכל זאת לא יבואו, לא נכריח אף אחת. 3. כתוב כי כך מותר להם. מותר לעסקנים ולכותבי התקנון להחליט עבור הנשים. למה? באיזו זכות? איפה כתוב שיש זכות להפלות, להדיר או לשלול? אין לאף אחד את הזכות לקבוע שאדם אחר לא יכול להשתתף בבחירות דמוקרטיות, אפילו לא לעסקני המגזר.

אי-אפשר לתת לקומץ אנשים את הזכות לומר שילדה ביום היוולדה לא תוכל להשתתף בחיים הפוליטיים במדינה. עבור עובר שעוד בבטן אמו אפשר לקבוע שמכיוון שיש לו שני כרומוזומים X או כרומוזומים XY היא לעולם לא תוכל להיות חלק ממפלגה ולממש את היכולת שלה בכנסת? החברה כאן לוקחת לעצמה את הזכות לקבוע מה הילדה תעשה ומה לא, מה תפקידה ומה לא תפקידה. אין זכות כזאת במדינה דמוקרטית.

מהות העניין כאן הוא שקבוצת אנשים דורשת מכם גושפנקא לקחת לעצמם את הזכות להפלות ולהנחיל כללים אנטי-דמוקרטיים בייסודם; הם רוצים זכות על כל מי שקורה לעצמו

חרדי או חרדית; הם שמים להם למטרה את ביטול הזכויות שניתנו לכל אזרח; שליטה על אחרים; שלילת האחר – דברים שמכרסמים במהות הדמוקרטיה. אל תיתן למפלגות אישור לשבת בכנסת. אל תיתן להם להמשיך לכרסם בדמוקרטיה.

אנו פונים אל חברי הוועדה הנכבדים ולעומד בראשה, כבוד השופט אליקים רובינשטיין, ומבקשים מכם להעניק לנשים החרדיות את זכויותיהן, ולפסול את המפלגות השוללות מהן זכויות אלה.

אברהם ובר:

אני לא מבין אותך. הם יכולים - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

יש לך את זכות הדיבור עוד מעט. קודם ניתן לנציגים הפורמליים שידברו בשם - - -

אברהם ובר:

כבוד השופט, הערתי כבר הבוקר, אני מאוד מצטער – כולם שהם לא חברי הוועדה מעירים ומעירים הלאה - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אנחנו משתדלים להיות גמישים אם זה לא משבש את הדיון. הרב ובר, עוד מעט יגיע תורך בתור חבר הוועדה.

אברהם ובר:

לא, אתה מבין, אני רוצה לעזור לה, פשוט מאוד.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הסתיים הזמן.

חנה קהת:

אין עוד זמן? יש עוד כמה דקות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

בבקשה, אם את רוצה, בואי תוסיפי משהו.

חנה קהת:

בתור מייסדת ומנכ"לית של ארגון נשים דתיות: קולך – פורום נשים דתיות, אני חייבת לומר שאנחנו מקבלים יומיום שיחות טלפון של נשים חרדיות רבות. הן הובילו אותנו למאבק נגד ההדרה ונגד הדחיקה שלהן מהאוטובוסים. הן – הנשים החרדיות – אתמול רק התחננו לפנינו: תעשו כל מה שביכולתכן לסייע לנו לפרוץ את הגבול הזה. הן מפחדות, הן נתונות לאיומים, הן נתונות למשטור, הן גם פחדו לבוא לכאן.

יהושע פולק:

את לא מגזימה קצת? את לא מגזימה?

חנה קהת:

אבל אני רוצה לומר שמי שמצוי בפייסבוק יודע שאחת הקבוצות הכי - - -

יהושע פולק:

אני לא מבין. הדברים שאתם באים להגיד להן – הן מתחננות, עילום שם. כבוד השופט - - -
- בעילום שם - - -

קריאות:

- - -

חנה קהת:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רק רגע - - -

קריאות:

- - -

חנה קהת:

אני אישה דתייה, אישה חרדית, אני רוצה ל - - -

יהושע פולק:

- - -

אברהם ובר:

- - -

דוד רותם:

אל תהיי חרדית - - -

אברהם ובר:

- - -

יהושע פולק:

מפחדת. אנחנו אלימים? כבוד השופט, אלימים?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, תנו לגבי לדבר. אתם יכולים להשיב.

ישעיהו אתגר:

איפה הכבוד לאישה שמדברת ומפריעים לה?

זהבה אילני :

תנו לה לדבר, תנו לה להציג. חבריה, יש לי מליאה.

קריאות :

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, זו לא הדרך הנכונה. עוד מעט תוכלו להגיב גם לוויכוח. גברתי תואיל להמשיך.

חנה קהת :

מאות נשים חרדיות התאגדו עכשיו בפייסבוק לקבוצה שנקראת: לא נבחרות לא בוחרות

--

יהושע פולק :

למה חרדיות אם יש להן פייסבוק?

חנה קהת :

-- ויש להן פנים ויש להן נציגה והיא מתראינת בערוץ 2. אני רוצה לציין שגם אני עצמי, כמי שגדלה בחברה החרדית, חושבת שהגיע הזמן לשים סוף לחרפה הזאת, לבושה הזאת, לאפליה הבוטה הזאת ולהשתקה הזאת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תודה רבה. אנחנו עוברים לתשובת ---

חיים פרוימוביץ :

תקימי מפלגה.

(מחיאות כפיים)

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

רבותי, זה לא נהוג. יהודה, אתה מייצג?

יהודה אבידן :

אדבר יחד עם נדב עשאהל העורך-דין של תנועת ש"ס.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

בבקשה, יש לכם עכשיו רבע שעה יחד. כן, בבקשה.

יהודה אבידן :

אשתדל לנצל אותם עד תום, כבוד השופט. אדוני היושב-ראש, חברי חברי הוועדה ---

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

לא מוכרחים.

יהודה אבידן:

האמת, אם רק נתחיל לסקור בסקירה קצרה ונראה איך אנשים כאן מנסים להדיר נשים, וכשה מגיע למפלגות אחרות לא שמעתי את קולכן, נשים, כשאתן באות ורואות את חברי הוועדה – ועדה מאוד נכבדה – ואל תתבלבלו, כשאתן רואות כאן כמה נשים בקהל, אף אחת מהנשים כאן לא חברת ועדה. אף אחת. גם זהבה שיושבת פה ואנה הן רק ממלאות מקום. היחידה שנותנת לנו גאווה לוועדה הזאת, זו המנכ"לית. אז אל תספרו לנו שאנחנו מדירים.

יהושע פולק:

אנחנו בחרנו בה. החרדים בחרו בה.

יהודה אבידן:

ואנחנו תמכנו - - -

זהבה אילני:

וכמה קשה היה? שכחת?

יהודה אבידן:

גברתי, אני, בניגוד לחברי - - -

קריאות:

- - -

זהבה אילני:

וכמה קשה לה גם היום? למה אתה לא אומר?

יהודה אבידן:

אדוני היושב-ראש, אני עוצר את הזמן.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אני מוכרח להגיד לכם, זה יום מאושר שכל החרדים מודיעים שהם בחרו באישה. תבוא עליכם ברכה. שתבוא על המנכ"לית ברכה. רבותי, אני - - -

זהבה אילני:

- - -

יהודה אבידן:

זהבה, אל תפריעי לי. לא אסכים - - -

קריאות:

- - -

יהודה אבידן:

אברהם, מחיתי כשהפרעתם לאישה מצד ג'נטלמניות. לא מכובד להפריע לאישה. היא הפריעה לי, אני מוחל לה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, נא להירגע. רבותי, אם זה היה הרקיע השביעי, הייתי יושב עליו. כן, בבקשה.

יהודה אבידן:

אני לא בא להטיף לכם מוסר על זה.

זהבה אילני:

בנות, אנחנו מנהלות הסיעות, אז זה לא שאנחנו ממלאות מקום. ולאורלי לא היה קל, אז בוא תגיד את האמת.

יהודה אבידן:

אני רוצה לומר לכם על זהבה ועל אנה, שירבו כמותן בישראל, אבל אנחנו לא מסתכלים רק מלמעלה ועל הפורמליות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

על אנה ועל יתר הנשים.

קריאה:

ועל עליזה.

יהודה אבידן:

עליזה לא פה, אז לא אזכיר אותה, כי יש המון נשים שאזכיר אותן – אזכיר גם מה שאשתי עושה? לא.

יהושע פולק:

זו הזדמנות.

יהודה אבידן:

והיא אישה מאוד מכובדת.

דוד רותם:

אתה כל הזמן מזכיר את אשתך.

יהודה אבידן:

נכון, גאוותי זו אישתי, ואני גאה להזכיר אותה.

איתמר בן-גביר:

למדתי אצל אשתך, אני יכול להעיד.

זהבה אילני:

ורואים מה יצא.

20.12.12

איתמר בן-גביר:

יהודה אבידן:

איתמר, אל תשרוף לי אותה, הוועדה - - -

קריאות:

קריאה:

לגופו של עניין, יהודה, במה אתה בוחר?

קריאות:

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

חברים, אם זה עובר מדיון לקרקס, אני לא אאפשר את זה. רבותי, נא להירגע.

קריאה:

- - - כבוד השופט

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

לא, אין כבוד השופט, עכשיו יהודה מדבר, זה הכול. רוצים להיות דמוקרטיים ולאפשר, אבל לא בצורה כזאת. Sorry. בבקשה, יהודה, תתקדם ותמשיך, כן.

יהודה אבידן:

כבוד השופט, גם לא ראיתי את קול הצעקה של הנשים, כשהיו צריכים להשתמש בכל מיני טכניקות כדי לגרום למפלגה הגדולה בישראל, שהתאחדה והתאגדה, להשתמש בתרגילים ובסמכויות של איווט, ולהעביר אישה למקום העשירי כדי שיוכלו להגיד: אנחנו מטפלים בנשים יפה. אנחנו מקדמים אותן - - -

קריאה:

הם לא עשו את זה בשביל זה.

יהודה אבידן:

שנייה, אל תפריעי לי, גברתי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

זה הוא היה יכול לעשות כאיווט נפשו, אבל לא כל אחד יכול.

יהודה אבידן:

נכון.

דוד רותם:

יש לי הצעה גם אליך וגם - - -

קריאות:

- - -

דוד רותם:

אני מציע שתיפרדו מאיווט.

יהודה אבידן:

יאמר לזכותך שהצלחת לקבל קידום של עוד אישה בגלל היותה אישה. אם על זה אתם מתהדרים, שמפלגה בת 43 מנדטים – המקום הראשון בו היא שמה אישה הוא המקום העשירי, תשאירו לנו לכבד את הנשים כמו שאנחנו יודעים לכבד אותן, ולא בצורה שלכם.

זהבה אילני:

כבר חרצת את הבחירות? 43 מנדטים?

דוד רותם:

זה הרבה יותר מ-43.

זהבה אילני:

חי באשליות.

יהודה אבידן:

מישהו מוכן לומר לי כאן מדוע אין יושב-ראש נעמ"ת? ולמה רק יושבת-ראש? למה לכם מותר להדיר גברים בנעמ"ת ולנו אסור להחליט איפה אנחנו רוצים? זה מותר לכם.

חיים פרוימוביץ:

סליחה, יהודה, חבר הכנסת - - - שדולת הנשים.

יהודה אבידן:

שנייה, אל תפריע לי. לא אקבל קריאות ביניים. לא ממך.

זהבה אילני:

זו לא שדולת הנשים.

קריאה:

אין - - - בנעמ"ת שעוסקים ב - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גברתי, אין לך זכות דיבור עכשיו. אתן פה אורחות. התבטאתן, עשיתן את שלכן, עכשיו הוא משיב. נא לא להתערב. הם חברי ועדה, גם אתם לא אאפשר את כל מה שהיה כאן, אבל לא אתן. בבקשה, כן.

יהודה אבידן:

אני רוצה להבהיר כאן. אנחנו לא נתחיל לומר לכם את המעמד, ההוקרה וההערכה שהתורה, הציבור והרבנים רוחשים לאישה, ויש כאלה שחושבים שזה סיסמאות, אבל אני מזמין אותנו באמת לבוא ולראות איך בית חרדי מתנהל ואיך בית דתי מתנהל.

אני לא יכול להבין, כבוד השופט, באמת אני לא מבין. יכול להיות כמו שאמרנו כאן, שאנחנו רואים את התופעה של הקיקיון הזה שכל אחד כאן מגיש רשימות, ולא צריך לעשות שום דבר. כל אחד כאן מגיש עתירה. אני שומע כאן עשרות טלפונים – חבריה, זה בית-משפט, זו עתירה, אתם באים לכאן בלי שום ראייה, ואתם רוצים שנתייחס אליכם ברצינות? תביאו את האנשים לפה, תביאו תצהירים לפה, תביאו את זה כמו שצריך, שנתייחס אליהם.

קריאה:

תקנון.

יהודה אבידן:

התקנון – יפה. עורך-הדין יתייחס לתקנון תיכף כמו שצריך. אני אומר לכם, העורך-דין שקרא אצלכם את התקנון, שיקרא עוד פעם או שיבוא לקמפוס אצל אשתי והיא תלמד אותו משפטים מחדש.

אנחנו יכולנו, כבוד השופט, להיות יצירתיים ולשים 80 נשים ברשימה מתוך ה-120, וזה היה מתחיל ממקום 40 – מישהו כאן היה עותר? מה היה אומר? הנה, אנחנו נותנים לנשים. אנחנו לא משחקים את המשחקים של המפלגות האחרות.

קריאה:

אם לא עותרים, למה ממקום 40?

יהודה אבידן:

אנחנו לא מסתירים את הנשים שלנו כדי לצאת ידי חובה.

דוד רותם:

גם בעשירייה הראשונה יש להם בעיה עם נשים.

יהודה אבידן:

כבוד השופט, אנחנו חושבים שמעבר לעתירה הזאת, שהיא עתירה רק כדי לקבל קצת קולות וקצת דברים, לעתירה הזאת אין שום מקום. הלוואי והלוואי והלוואי עליכן הנשים, שהבעלים שלכם יכבדו אתכן כמו שאצלנו, וכל אחד - - -

אשר מייבסקי:

- - -

קריאה:

עכשיו הוא משמיץ, מה?

קריאות:

- - -

יהודה אבידן:

סליחה, והלוואי שכל אחד בביתו יכבד את האישה כמו שאנחנו מחונכים, כמו שהתחנכנו וכמו שאנחנו מחנכים את ילדינו לכבד ולהוקיר ולקדם ולהעריך את האישה. תודה רבה.

דוד רותם:

כמו שמכבדים את הרבנית יהודית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

כן, בבקשה, מר עשאהל, בקיצור, שבע דקות.

נדב עשאהל:

יהודה אבידן:

למה, יש לך שבע דקות. זמן פציעות זה לא נחשב.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבתי, אני קובע שזמן פציעות נחשב. שבע דקות, בבקשה.

נדב עשאהל:

כיוון שאני אמון על הטיעון המשפטי, אז אין לי יותר מדקה לכל היותר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תבוא עליך ברכה.

נדב עשאהל:

ידעתי שהשופט מאוד יאהב את זה. אז בבקשה הזאת אין כלום, אין מאומה - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אגב, מי שרוצה להירשם, עכשיו הזמן להירשם.

נדב עשאהל:

- - אין אפילו ראשית, שמץ של איזושהי ראייה שמצדיקה פסילה. זה ממש מקרה קלאסי של No case to answer. אין לנו פה מה להוסיף על ה - - -

דוד רותם:

מה זה אין לכם מה להוסיף? צריך לפסול אתכם.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה.

נדב עשאהל:

אנחנו רואים בזה תרגיל יחסי ציבור שהטריח אותנו פה לשבת ולשחת את זמננו לריק, אבל זה בסדר. זה גם בסדר. יהודה ביקש ממני להתייחס לעניין של התקנון – התקנון לא אוסר על

נשים להיבחר לכנסת. כתבתי את זה גם בתשובה. מקור הסמכות של קביעת הרשימה הוא המוסד התורני העליון, שזה מועצת החכמים אצלנו, מועצת גדולי התורה וכיוצא בזה – המוסדות התורניים שקובעים בכל מפלגה. ולכן, לחברות אין שום משמעות גם מבחינת ההיבחרות לרשימה לכנסת. מעבר לזה, כמובן, ששום תשתית מינימלית לא הוצגה, ואני מבקש לדחות את הבקשה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אנחנו עוברים לדיון. הרב ובר, אחרי מר הררי, מר פרומוביץ ומר מייבסקי – אלה שנרשמו. כן, בבקשה.

אברהם ובר:

אני אשתדל לעשות את זה ממש בקצרה. אני חושב שעתירתם מקרוב לא קיימת בגלל הנושא הזה – חבל שאין פה נושא של הוצאות משפטיות, שמטריחים אותנו. אני יכול להגיד דבר מאוד פשוט – השתכנעתי ממה שהגב' דיברה פה, אני בעד שיתנו באמת – זו זכות הבחירה לנשים, שהן יבחרו אם - - -

קריאה:

אתם לא נותנים להן.

אברהם ובר:

רגע. שהן יבחרו האם הן רוצות לבחור באיזה מפלגה שישנם גברים או לא. שהן יבחרו את זה. אתם רוצים להכריח את הנשים איך לבחור. אנחנו נותנים להן דמוקרטיה. אף אחד לא מכריח אותן איך לבחור. ירצו – יבחרו, לא ירצו – לא יבחרו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה לאדוני. מר הררי, אחרי זה מר פרומוביץ.

יגאל הררי:

קודם כל, אני רוצה להגיד שתמיד התביעות הקנטרניות האלה גם נשמעות לא טוב. אילו אתם באים לפה עם ידיים נקיות – מיעוט כזה קטן שמדבר בשם הרבה אנשים שלא קיימים. הנשים האלה לא באמת קיימות. לא נראה לי שאנשים הולכים להצביע בתוך אוטו "ברינקס", ומסתכלים עליהן במשקפת או נותנים לה את היד ואומרים לה למה להצביע. יש להן הזדמנות עכשיו להצביע. הן לא יצביעו לא לש"ס ולא לאגודה, הן יצביעו למפלגות שאתן רוצות. יושבות פה, מתיימרות לייצג כלום. בשביל זה אתן - - -

עדי שטיין:

50% מהאוכלוסייה.

יגאל הררי:

תקימו לכן מפלגה, תקראו להן להצביע עבור המפלגה שלכן, ובזה נגמר הסיפור. למה בעצם ביקשתי את רשות הדיבור? ביקשתי את רשות הדיבור בגלל שאתם אנשים שמבזבזים לאנשים את הזמן. זה לא רק שאתן מבזבזות לאנשים את הזמן, אתן באות עם טיעונים כאלה מגוחכים שבאמת-באמת אני לא מבין מאיפה אתן שואבות את זה בכלל. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. מר פרומוביץ, אחרי מר מייבסקי. כן, בבקשה.

חיים פרומוביץ:

כבוד היושב-ראש, ועדה נכבדה, אני רוצה לקחת אתכם לסעיף בחוק – מדינה יהודית ודמוקרטית. קודם כל מדינה יהודית ואחר כך דמוקרטית. כל מפלגה זכותה לנהוג על-פי ההלכה היהודית. ואם מפלגת ש"ס ויהדות התורה בחרו - - -

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

סליחה, אתן לא רשאות לדבר עכשיו. זה הוויכוח - - -

חיים פרוימוביץ:

אם הן בחרו לנהוג על-פי ההלכה או לפי המדינה היהודית, זו יופייה של הדמוקרטיה. ולכן, זכותן של נשים לא ברשימה, נשים יכולות לבחור. זה לא סוד שיהדות התורה וש"ס היו קרובות מאוד להסכם קואליציוני עם ציפי לבני כשהיא הגיעה לראשות הממשלה. אנחנו לא מתנגדים - - -

קריאה:

- - -

חיים פרוימוביץ:

סליחה, אל תפריעו לי. אנחנו לא מתנגדים שנשים יהיו בכנסת. אנחנו משתתפים איתן בוועדות, אני לבד תלמיד ומשפטן של גבי אבידן ואני מוקיר ומערך, ולכן זו תביעה קנטרנית שאין לה שום יסוד והיא צריכה להישלל מהיסוד.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. מר מייבסקי, בבקשה.

אשר מייבסקי:

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הוועדה, ראשית, אני רוצה להעיר הערה ליהודה אבידן, חשבתי שמנכ"לית הוועדה, גבי אורלי נבחרה בגלל כישוריה, נתונה, ולא בגלל היותה אישה - - -

יהושע פולק:

על אף שהיא אישה.

אברהם ובר:

על אף שהיא אישה.

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי.

אשר מייבסקי:

מה קרה? סך הכול זה מה ששמעתי - -

יהודה אבידן:

יש לי זכות דיבור, אתקן את זה.

אשר מייבסקי:

-- אולי לא שמעתי היטב, כי באוזן השמאלית אני לא שומע היטב -- - - צד ימין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

זו הצהרה פוליטית רפואית.

אשר מייבסקי:

הערה שנייה לגבי הנכבדה שדיברה בשם שבעת הארגונים, לא כל כך הבנתי את הטענה שהכנסת מממנת גופים המדירים נשים מחברות או ממועמדות לכנסת. לא הבנתי. יש עוד גופים שגם לטעמי לא ראוי לממן אותם, כמו כאלה שניסינו אתמול לפסול בגלל היותם קרובים למגמות של טרור, והזדהותם עם גופים טרוריסטיים. כל עוד שהם פה, זה המצב, מותר להם, זה החוק מחייב, אני לא חושב שזו טענה שהם -- -

עדי שטיין:

מותר להם להפלות נשים.

אשר מייבסקי:

לא אמרתי שיותר להם להפלות נשים. אני עצמי, בהיותי צעיר, בא מבית חרדי, התחנכתי עד כיתה ח' בבית-ספר חרדי, ויש לי ברוך השם ארבעה ילדים: שלוש בנות ובן. שלוש בנותי שירתו – שתיים בשירות לאומי, אחת כמורה חיילת. יש לי, ברוך השם, גם נכדות ששירתו, ונכדים. ויש לי גם כבר, ברוך השם, נינים, וכולם הולכים בדרך, שברוך השם הצלחתי לחנך אותם.

אינני רואה שום פסול בגוף ציבורי, שמסיבות השמורות עמו – בעיקר על-פי ההלכה לפחות, לפי דעתם, שחושבים אחרת, ואני לא בטוח שהגישה המצמצמת הזאת; מדירים נשים – לא מוכנים, כמו שכבר נאמר פה. ואני רוצה לומר לכם, ניסיתי להתקבל לתנועת אמונה כאיש ציבור, כפעיל באמונה וכעוזר להם בפתח-תקווה – אני אומר את זה כאן ואפשר לבדוק את זה – ורציתי להיות חבר בהנהלת אמונה, אני אומנם חבר כבוד, אבל לא קיבלו אותי. אז מה? אני בא בטענות אליהם? אני מבין את העניין. זה בסדר -- -

קריאה:

גם אני רוצה להיות חברת אמונה -- -

קריאות:

-- -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר מייבסקי, אתה טוען שלוש דקות. בבקשה, דקה בגלל התנהגות טובה, כן.

אשר מייבסקי:

אם זמני עבר, אני מוכן לוותר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

אז סיימנו. בואו נתקדם. מר אבידן, אחריו מר מצא, מר רותם ומר אתגר. כן, בבקשה. לכל חבר ועדה יש זכות דיבור.

יהודה אבידן:

זה במסגרת התשובה הפורמלית, אבל כיוון שחברי לא חידדו, עורך-דין נדב עשאהל, את הנקודה של נושא התקנון, כאילו אנחנו אוסרים. יש כאן איזשהו בלבול, כבוד השופט, שהגב' הנכבדה קראה איזשהו תקנון שמדבר על חברות במפלגה – ומה לעשות שזה תקנון שנכון, כמו אם תפתחי עשרות תקנונים של עשרות מפלגות כותבים תקנון, אבל דברים לא מיושמים בו, ואין חברות במפלגה גם לגברים.

קריאה:

יש תקנון?

יהודה אבידן:

שנייה.

קריאות:

קריאה:

אז למה יש סעיף - - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

גבירותי, אתן - - -

יהודה אבידן:

לא יאומן. לא יכולים לשמוע אותי בלי להעיר באמצע. אפילו אתה?

חיים פרוימוביץ:

עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים ואחד נטל כל העולם כולו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, כן, יהודה תסיים בבקשה.

יהודה אבידן:

אני רוצה לסיים, כבוד השופט. עוד לא עברו שלוש דקות.

סעדי אוסאמה:

אני רוצה לשאול משהו.

יהודה אבידן:

לא, אל תשאל. אחרי זה בארבע עיניים במסגרת החילופין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מר סעדי, אם אתה רוצה את רשות הדיבור אתה יכול לבקש. לא ביקשת. בבקשה.

סעדי אוסאמה:

כבוד השופט, הם מדברים על איזשהו נושא של חברות במפלגה, שגם אנחנו הגברים לא חברים בה. מה לעשות? נתפסים לדבר שאנחנו, הגברים לא חברים בו, אז הן רוצות לעשות - - -

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

מספיק. יהודה, תגיד מה שאתה רוצה, תתעלם, אל תשיב, לא לגברות ולא לגברים. גברות, אני לא רוצה לפגוע בכן, אבל אם תמשיכו לדבר אוציא אתכן, זה הכול.

יהודה אבידן:

אצטרך להתעלם מכן. הנושא הזה גם לגברים לא תקף. כשאנחנו נהיה חברים במפלגה, אולי תבואו לטעון למה נשים לא חברות במפלגה. אבל כשגברים לא חברים ואין דבר כזה, אז מה לכן להיתפס על דבר כזה שאין לו שום דבר?

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רגע, אין גברים ואין נשים? אנדרוגינוס?

יהודה אבידן:

לא. אין חברות במפלגה. אין. אין חברות, לא לגברים ולא לנשים.

קריאה:

אין מפלגה.

יהודה אבידן:

ישנה מועצת חכמים שעל-פיה אנחנו מוכתבים. אדוני, בבקשה, אתם נסגרתם, עברתם לליכוד, אל תבואו אלינו בטענות, אנחנו חיים וקיימים. עזוב. אני רוצה להבהיר לחברי מר מייבסקי, הערה אחרונה. אתה יודע, בחוק המכרזים צריך לתת עדיפויות כשמתמודדים: ערבים, גברים, נשים ואתיופים. במקרה של מנכ"לית הוועדה, מה שרציתי לציין, לא הצטרכנו אפילו להשתמש בעדיפות ולשקול כישורי יתר בגלל שזו אישה. הכישורים שלה איך שהיא, השביעו כדי לבחור, ואנחנו היינו גאים להצטרף לבחירה הזאת. כך היתה כוונתי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה. אחריו מר מצא, אחרי זה חבר הכנסת רותם ואתגר. רבותי, אנחנו מתקרבים לסיום, נא להתאזר קמעא בסבלנות. מר מצא, בבקשה.

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, נא להירגע, אנחנו מתקרבים לסיום. כן, בבקשה, מר מצא. מר מייבסקי, קודם היית בהתנהגות טובה.

יעקב מצא :

כן, אדוני, אומר בקצרה שהעתירה הזאת עושה עוול למגזר הדתי ולמגזר החרדי. יש משרד בעיר חרדית, בעיר בית"ר-עילית, אדוני. אני לא תמיד עם כיפה על ראשי, אדוני. לפני שהגעתי לבית"ר-עילית הייתי בטוח שמדובר בטהרן – נשים בצד אחד, גברים בצד שני, שוטרי תנועה עם שטריימל על הראש מכוונים את הצדדים. אדוני, כל העתירות האלה נועדו ליצור שנאה ולהרחיק, במקום לעשות קירוב לבבות, אדוני.

עם כל הכבוד, במשך שלוש שנים בבית"ר-עילית, אדוני, נוכחתי לדעת שהמגזר החרדי הוא מגזר כל כך מודרני עם פתיחות, אדוני - -

דוד רותם :

אתה מצחיק.

יעקב מצא :

- - שפשוט חבל, חבל מאוד שהעתירה הזאת הוגשה. היא לא מייצגת את הדברים נאמנה. לו המצב היה כל כך נורא, היו קמות, עם כל הכבוד, נשים מהמגזר החרדי, שכל כך סובלות ומרגישות מקופחות, והיו מגישות עתירה. זה לא תפקידן של נשים שלא שייכות למגזר. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

תודה רבה. חבר הכנסת רותם ואחרון מר אתגר. כן, בבקשה.

דוד רותם :

אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הוועדה, יש לי הרושם שהגברות הנכבדות האלה לא יודעות איזה פעולות עושות ש"ס ויהדות התורה למען נשים. אספר לכם – הן אלה שאתמול גרמו לכך שחנין זועבי תהיה בכנסת הבאה, הן – ש"ס ויהדות התורה התנגדו לפסילתה של בל"ד, כי הן רוצות נשים והן רוצות נשים טרוריסטיות, לא סתם נשים.

יהודה אבידן :

גם אין לו בעיה לשקר. הוא כבר לא מכבד אתכם שאין לו בעיה לשקר. הוא אומר לכם שתמכנו בחנין זועבי. לא תמכנו. הוא משקר.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

למה אתה אומר : לשקר? תגיד : לא לדייק.

יהודה אבידן :

סליחה, הוא לא דובר אמת בכלל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין :

נכון.

יהודה אבידן :

ש"ס ואגודת ישראל התנגדו לחנין זועבי.

דוד רותם :

האם תמכתם בבל"ד?

יהודה אבידן:

אני לא חייב – תדייק בדברים. תכבד אנשים - - -

דוד רותם:

אתה לא חייב לי תשובה. ודאי שאתה לא חייב.

קריאות:

- - -

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

חבר הכנסת רותם, באמת, זה היה נחמד מאוד, אבל כבר לא נחמד, אבל אדוני לעניין.

דוד רותם:

לעניין – אני חושב שצריך לפסול אותם לפי מה שהם הצביעו אתמול, אבל זה לא קשור להדרת נשים אצלם.

יהודה אבידן:

תפסול.

חיים פרוימוביץ:

הם מאוד ישמחו להגיע לבג"ץ.

דוד רותם:

גם אני אשמח שהם יגיעו לבג"ץ. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה. האחרון, ישעיהו אתגר, שייקה, בבקשה. רבותי. מציב לנו אתגר, כן, בבקשה.

ישעיהו אתגר:

גבירותי, ואחרי זה רבותי, קודם כל אני רוצה להביע את הערכתי העצומה להתארגנות של נשים, ובמיוחד נשים כמו ארגון קולך, שמרים על נס גם את ההלכה, גם את התורה וגם את כבוד האישה בישראל כחלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית. אני אומנם בעקרון אצביע נגד פסילת הסיעות הללו, כמו שאני מצביע נגד פסילת כל המפלגות, זה עניין של השקפת עולם. אבל עדיין זה לא מכשיר את השרץ במדינה יהודית.

יהושע פולק:

איזה שרץ?

ישעיהו אתגר:

אסביר – השרץ שמחוץ לחדר. אתם טובים בעיני, חברים בעיני והגונים בעיני, אבל ההלכה אינה קניין פרטי של רב זה או אחר; ההלכה אינה שייכת לסיעה זאת או אחרת, לא לחינם צונו לא רק לקנות חבר, אלא לעשות לעצמנו רב. וכנראה שבצוקי העתים לא כל דור זוכה לעשות לעצמו רבנים טובים מאלה שהדור הוא מתנהל. זו גם הסיבה שבגינה אנו כולנו סובלים מהקִדְרַת נשים, שהנה מנוגדת להלכה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הַדְרָת. הַדְרָת נשים – כולם בעד. הַדְרָה.

ישעיהו אתגר:

הַדְרָת. תודה לכבוד השופט. בעם ישראל היו נביאות כמו מרים, בעם ישראל היו מלכות כמו מרים החשמונאית; שופטות כמו דבורה הנביאה. נכון, מרים החשמונאית היתה מלכה בישראל.

קריאה:

לא, אבל הורדוס הרג אותה.

יהודה אבידן:

הורדוס הרג אותה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, מי שעכשיו רוצה להעביר קורס במדעי היהדות, אחרי ההצבעות. כן, בבקשה.

ישעיהו אתגר:

שלומציון המלכה היתה מלכה בישראל ואני לא זוכר שהורידו - - -

מיכאל בן-ארי:

ועתליה גם.

ישעיהו אתגר:

עתליה זה היה במלכות ישראל, זה משהו אחר. אני לא זוכר שכתוצאה מכך הרבנים התפטרו או קמו וזעקו. אפילו הסיעות החרדיות הסכימו להידון בפני שופטות ויושבות-ראש. אתם, חברי לסיעה, מהסיעות החרדיות, הייתם בפני כבוד השופטת דורית בייניש ולא קמתם ויצאתם; יושבת-ראש הכנסת היתה דליה איציק וזה לא הפריע לסיעות החרדיות.

אני רוצה לומר שהדרת נשים באופן מפורש בתקנונים וקביעת דברים מסוג זה הם דבר מביש ולא ראוי.

יגאל הררי:

איפה זה כתוב?

ישעיהו אתגר:

זה לא כתוב בשום מקום.

יגאל הררי:

אז למה אתה מזכיר את המלה תקנון? סתם שאלה, אמרת עכשיו כאילו זה כתוב.

ישעיהו אתגר:

כי הטענה היתה שבתקנון של מפלגה מסוימת - - -

קריאות:

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

שייקה, אתה מסיים את שלוש הדקות שלך. כן, בבקשה.

ישעיהו אתגר:

אני רוצה להדגיש דבר מאוד חשוב – העובדה שאנחנו לא נצביע בשביל לפסול את הסיעות הללו איננה אומרת כהוא זה כאילו הדרת נשים מוצאת חן בעינינו בצורה כלשהי. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

תודה רבה, רבותי, לפני ההצבעות אני רוצה להגיד כמה מלים בשני הקשרים. אגב, לפני זה הודעה טכנית, יש לנו נשיאות ביום ראשון ב-13:00 ומליאה ב-13:30. בגלל צום עשרה בטבת הקדמנו - - -

זהבה אילני:

זה הוקדם מ-16:00.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הוקדם מ-16:00 בגלל ענייני הצום, כדי לאפשר לאנשים לשבור את הצום וכו'. 13:00 ו-13:30.

עכשיו לנושא לגופו – אני גם בין אלה שהיו רוצים שנשים יקבלו את מקומן הראוי בכל מקום, בכל מפלגה. אני לא רואה את עצמי, כמובן, ואני אינני סמכות הלכתית, אבל אני לא חושב שיש כאן מניעה הלכתית והמערכת הפוליטית החרדית יושבת עם נשים בממשלה, בכנסת. אני יכול להכביר דברים על זה, אבל אני רק רוצה לקוות שבאמת הדברים האלה, כמו שהם במגזרים אחרים, יתקדמו לאורך השנים, גם פה זה יקרה מתישהו בעתיד, שלא יהיה כל כך רחוק. אבל אין הוראה אחרת בדין ויש גם את השיקול שכנגד זה – אני אומר כשיקולי הצבעה כי גם הפעם לא אשתתף – שאתה לא מדיר ציבורים רחבים בקלות, השאלה אם אתה יכול. גם אני לא מניח שהעותרות חשבו שתשלל זכות הבחירה כמעט מכל המפלגות החרדיות. לכן, זה מה שעל כף המאזניים, המסר מזה והשאלות הפרקטיות האלה מזה. ושוב, גם כאן אתם צריכים לשקלל שינחו אתכם המצב החוקי, השכל הישר והתמונה הכוללת.

אבל לפני שאסיים, היום קיבלתי מכתב מעורך-דין אייזנברג, שהוא ראש התנועה או נציג התנועה להגינות שלטונית, זו קבוצה שעותרת עתירות ציבוריות, והוא בא בטררוניה, והוא בכלל רואה את זה כלא חוקי, שוועדת הבחירות הזאת כוללת בסך הכול שתי נשים. זאת אומרת, מ-36 חברים והשופט – 37, יש רק שתי נשים. רק אתקן ואומר שיש גם 10 נשים ממלאות מקום. זאת אומרת המספר שניים של כל סיעה.

נתן נתנזון:

יש גם מנכ"לית.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רק רגע, למנכ"לית נגיד תיכף את המלה הטובה.

יעקב מצא:

הרבה מלים טובות, לא רק מלה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הרבה מלים טובות. אני חושב שהוא צודק – אני לא אומר במובן המשפטי, כי היום אי-אפשר למשוך את השטיח ולהגיד שהוועדה לא פועלת כחוק, אבל במובן הערכי, לפי דעתי המכתב הזה צודק. אני מוכרח להגיד שיכול להיות שהדבר הזה היה צריך להיות מתוקן. אני מאוד מקווה שהוא יתוקן בלי לפגוע באף אחד מהיושבים כאן, שהוא איננו אישה, בוועדה הבאה.

רק כדי להשלים את התמונה, אגיד שיש לנו מנכ"לית וכולם מכירים אותה, וכל מלים אך למותר, והרבה נשים בסגל הוועדה גם בתפקידים בעלי אופי בכיר. יש לנו בין 18 הוועדות האזוריות שלוש נשים, שהן מנהלות ועדות, ועוד נשים בתפקידים בכירים אחרים, שכרגע לא אאריך. אז התמונה היא לא מה שאולי היינו רוצים שתהיה, אבל היא גם לא תמונה מבוטלת, ולכן מצאתי לנכון להביא לפניכם את הדברים האלה בהקשר הכולל של היחס לנושא של נשים והאפשרות שלהן, מה שקוראים לשבור את תקרת הזכוכית.

ועכשיו אנחנו עוברים להצבעות, וההצבעה הראשונה תהיה על הבקשות לפסול את רשימת עוצמה לישראל. המנכ"לית הגב' עדס תקרא את השמות. חברים או ממלאי המקום יכולים להצביע כדי להגיע להחלטה פה.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נמנע	–	חה"כ יובל צלנר
אינו נוכח	–	טל אשכנזי
אינו נוכח	–	יובל ששון
נמנע	–	סהר פינטו
אינו נוכח	–	רון לביא
אינו נוכח	–	מרדכי אלפריח
אינה נוכחת	–	אורית רימוק
אינה נוכחת	–	שירז פרידמן כהן
אינה נוכחת	–	אורן מגנזי
אינה נוכחת	–	מירה פלג
אינו נוכח	–	דני עוזרי
אינו נוכח	–	יוסי דרוק
נגד	–	חה"כ אופיר אקוניס
אינו נוכח	–	מתי יצחק
נגד	–	יגאל הררי
אינה נוכחת	–	עליזה בראשי
אינו נוכח	–	אילן שרקון
אינה נוכחת	–	אירית בן דב
נגד	–	חיים פרוימוביץ
נגד	–	יעקב (קובי) מצא
נגד	–	אביגדור הדר
אינו נוכח	–	איציק עובדיה
אינו נוכח	–	זאב סוננזון
אינו נוכח	–	רועי שראבי

אינו נוכח	–	ארנון אברמוב
אינו נוכח	–	שלום אדרי
אינו נוכח	–	ירון בן עזרא
נגד	–	חה"כ דוד רותם
אינו נוכח	–	דוד גודבסקי
נגד	–	דוד הרשקוביץ
אינו נוכח	–	אלי נכט
אינו נוכח	–	בוריס גרוסמן
נגד	–	אנה אוליקר
אינו נוכח	–	חה"כ יצחק הרצוג
נגד	–	זהבה אילני
נגד	–	ישעיהו אתגר
אינו נוכח	–	חיים אברהם
אינה נוכחת	–	חה"כ עינת וילף
אינו נוכח	–	ארי הלל
נגד	–	נדב עשהאל
נגד	–	יהודה אבידן
אינו נוכח	–	ליאור גבאי
אינו נוכח	–	משה חסיד
אינו נוכח	–	רבין אלישיב
אינו נוכח	–	גילי אזולאי
נגד	–	הרב יהושע פולק
נגד	–	הרב אברהם ובר
אינו נוכח	–	יוסף פדילה
בעד	–	אוסמה סעדי
נגד	–	נתי נתנזון
נגד	–	איתמר בן-גביר
אינה נוכחת	–	דליה בקר
בעד	–	נדאל חאיק
אינו נוכח	–	חה"כ ניצן הורוביץ
אינה נוכחת	–	רונית חייקין יעקבי
נגד	–	אשר מייבסקי
בעד	–	עלאא מחאג'נה
אינו נוכח	–	חה"כ יואל חסון
אינו נוכח	–	פרדי כהן
אינו נוכח	–	זמירו חמדאן

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הנה התוצאה, בבקשה.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

17 – נגד, 3 – בעד, 2 – נמנעים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

ההצעות לא התקבלו. עוברים להצבעה לעניין הבקשה של איגודי הנשים לעניין יהדות התורה וש"ס, בבקשה.

קריאה:

הצבעה אחת לשתי הסיעות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

הצבעה אחת לשתי הסיעות.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

כבר לא אקריא את כולם, אנסה לזכור.

חה"כ יובל צלנר – נגד

סהר פינטו – נגד

יש עוד מישהו מקדימה?

סהר פינטו:

לא.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

חה"כ אופיר אקוניס – נגד

יגאל הררי – נגד

חיים פרוימוביץ – נגד

יעקב (קובי) מצא – נגד

אביגדור הדר – נגד

יש מישהו נוסף מהליכוד?

קריאה:

לא.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נגד	–	אנה אוליקר
אינו נוכח	–	חה"כ דוד רותם
אינו נוכח	–	דוד גודבסקי
נגד	–	דוד הרשקוביץ

מישהו נוסף כאן מישראל ביתנו?

קריאה:

לא.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נגד	–	זהבה אילני
נגד	–	ישעיהו אתגר
נגד	–	נדב עשהאל
נגד	–	יהודה אבידן
נגד	–	הרב יהושע פולק
נגד	–	הרב אברהם ובר
נגד	–	אוסמה סעדי
נגד	–	נתי נתנזון

קריאות:

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

לא שומעים.

יו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, עכשיו אנחנו בהצבעה, לא בהערות.

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

(קוראת בשמות חברי הוועדה)

נגד	–	איתמר בן-גביר
נגד	–	נדאל חאיק
אינה נוכחת	–	רונית חייקין יעקבי
נגד	–	אשר מייבסקי
נגד	–	עלאא מחאג'נה
נגד	–	חה"כ אופיר אקוניס

זהו, יש מישהו נוסף שלא הקראתי את שמו?

היו"ר ועדת הבחירות המרכזית השופט אליקים רובינשטיין:

כן, מה המספר?

המנהלת הכללית של ועדת הבחירות אורלי עדס:

21 – נגד, אין נמנעים, 0 – בעד.

היו"ר ועדת הבחירות השופט אליקים רובינשטיין:

רבותי, אנחנו סיימנו, תודה רבה לכם. רבותי, ביום ראשון הנשיאות ב-13:00, המליאה ב-13:30. תודה רבה לכם.